

INŻYNIER

WARMII I MAZUR

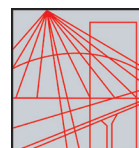
INFORMATOR WARMIŃSKO-MAZURSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Dworzec PKP w Olsztynie

Fot: Łukasz Łośko

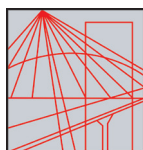
ZDJĘCIE – ZWYCIĘZCA W KONKURSIE FOTOGRAFICZNYM
PT. OKŁADKA "INŻYNIERA WARMII I MAZUR"

– BIULETYNU W-MOIIB – FOTOGRAFUJEMY BUDOWNICTWO

WARMIŃSKO-MAZURSKA
OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

**WARMIŃSKO-MAZURSKA
OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA**

■ BIURO OLSZTYN

Plac Konsulatu Polskiego 1 (II piętro) pokój 204 a

10-532 Olsztyn

e-mail: wam@wam.piib.org.pl

Czynne: pon.-czw. w godz. 7.00-16.00

pt. w godz. 7.00-15.00

Porady prawne w środy i czwartki

w godz. 14.00-16.00

Dyrektor Biura:
marta.kulikowska@wam.piib.org.pl

Kancelaria: tel./fax. 89 527 72 02
pok. 204 a, sekretariat@wam.piib.org.pl

Ewidencja: tel. 89 527 72 02
pok. 204 a, wam@wam.piib.org.pl

Uprawnienia budowlane: tel. 89 522 29 95
pok. 204 a, okk@wam.piib.org.pl

Szkolenia: tel. 89 523 76 40 pok. 214
szkolenia@wam.piib.org.pl

NIP: 739-33-26-600

Zachęcamy do odwiedzania strony internetowej W-MOIIB, gdzie codziennie zamieszczamy aktualne informacje

wam.piib.org.pl

Zachęcamy do logowania się na stronie W-MOIIB do strefy zamkniętej PIIB, a także strefy W-MOIIB. Nazwa użytkownika to numer członkowski, natomiast hasło indywidualnie można otrzymać pisząc na adres

szkolenia@wam.piib.org.pl

Publikowane w „IWIM” artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo do adiacji tekstów i zmiany tytułów. Przedruki i wykorzystanie opublikowanych materiałów może odbywać się za zgodą redakcji. Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych reklam.

Zachęcamy do przeglądania profilu, na którym członkowie Izby znajdują m.in. najnowsze informacje dotyczące szkoleń, spotkań w terenie, działalności W-MOIIB oraz ważne komunikaty. Zapraszamy!

SZANOWNE KOLEŻANKI I KOLEDZY

Zacznę od ważnej informacji niemal z ostatniej chwili. Bowiem 16 maja br., na kilka dni przed oddaniem bieżącego wydania „Inżyniera Warmii i Mazur” do druku, podpisaliśmy umowę z Marszałkiem Województwa Warmińsko-Mazurskiego o dofinansowanie termomodernizacji przebudowywanej naszej nowej siedziby. Było to fizyczne podpisanie dokumentu, gdyż wniosek był już oczywiście przyjęty i zaakceptowany, ale formalność ta pozwala nam na zwrot nakładów poniesionych na ten cel i zwiększenie intensywności prowadzonych robót budowlanych. Przy okazji tematu budowy siedziby Izby chcę przypomnieć Czytelnikom o możliwości jej współtworzenia – o szczegółach piszemy w artykule „Prestiżowa realizacja w sercu Olsztyna” – str. 14. Zachęcam do przeczytania i włączenia się w „akcję cegiełkową”.

25 kwietnia br. odbył się XXIV Zjazd Sprawozdawczy naszej Izby, ostatni w tej kadencji i ostatni w takim składzie osobowym. Od października tego roku zacząć się odbywać wybory w poszczególnych obwodach, o czym będziemy, odpowiednio wcześniej, informować naszych członków. Proszę gorąco o zainteresowanie, o aktywny udział w życiu samorządu. Następny, XXV Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy zaplanowany wiosną 2026 r. odbędzie się z udziałem wybranych nowych delegatów. Więc teraz tym wszystkim delegatom i członkom Izby, którzy do tej pory pracowali i przyczynili się do zakupu nowej siedziby, do tego, że możemy ją w tej chwili remontować i przygotowywać do dalszych działań – chciałbym bardzo podziękować. Serdecznie dziękuję!!! Kolejna sprawa godna tego miejsca, to wytłumaczenie się – a może raczej drobne wyjaśnienie. Podsumowując ostatni rok naszych działań słyszycie od nas głównie o nowej siedzibie. Tak, ten temat absorbował nas najbardziej i zapewne jeszcze chwilę to potrwa. Prowadzimy samorząd jak zawsze, a dodatkowo przebudowa siedziby to niemała inwestycja, wszyscy inżynierowie wiedzą z czym to się wiąże. Dajemy radę, ale niektóre inne sprawy mogły nieco uciec naszej uwadze. Pamiętajcie, to etap przejściowy. W przyszłości będzie tylko lepiej.

Przypomnę, że od 1 stycznia 2025 r. zmienił się nam ubezpieczyciel, którym od tej pory jest Compensa TU S.A. Firma ta zaoferowała nam, w tej samej cenie, oprócz składki podstawowej, wiele innych ciekawych dodatkowych ubezpieczeń. Zachęcam naszych członków do zaglądania na stronę internetową Izby, gdzie znajdziecie pełną ofertę ubezpieczyciela i wiele innych profitów i usług, z których jako członkowie możecie korzystać.

Zapraszam już teraz wszystkich członków W-MOIIB wraz z rodzinami na tradycyjny Piknik Rodzinny W-MOIIB, który w tym roku odbędzie się 13 września, jak zawsze w Parku rozrywki „Bartbo” w Butrynach. A że przed nami lato, więc kto może, zostawmy na chwilę nasze prace i odpocznijmy. Miłych i udanych wakacji życzę wszystkim Koleżankom i Kolegom.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Jarosław Kukliński,
przewodniczący
Okręgowej Rady W-MOIIB

Fot. Archiwum W-MOIIB

XXIV Zjazd Sprawozdawczy W-MOIIB

Na krok przed nową kadencją

Niemal bez głosów sprzeciwu i wstrzymujących się, delegaci przyjęli sprawozdania z działalności wszystkich organów Izby za miniony rok, udzielając absolutorium Radzie W-MOIIB. Tak najkrócej można podsumować 24. już spotkanie warmińsko-mazurskiego środowiska inżynierów budownictwa w ramach dorocznych zjazdów.

Obrady warmińsko-mazurskiego grona inżynierów budownictwa zaszczyli obecnością liczni goście. Byli z nami m.in.: Radosław Król – wojewoda warmińsko-mazurski i Zbigniew Szczypiński – wicewojewoda warmińsko-mazurski, Witold Kielich – Warmińsko-Mazurski Urząd Marszałkowski, Filip Pachla – wiceprezes PIIB, Maciej Kotarski – WINB w Olsztynie, Tomasz Kawałko – Okręgowy Inspektorat Pracy w Olsztynie, Tomasz Gosiewski – Urząd Dozoru Technicznego w Olsztynie, Łukasz Matysiak – Komenda Miejska PSP w Olsztynie. Na sali zasiedli też przedstawiciele wyższych uczelni z regionu, innych samorządów zrzeszonych w ramach Forum Zawodów Zaufania Publicznego oraz przedstawiciele stowarzyszeń i instytucji okołobudowlanych.

Na wstępie minutą ciszy uczczono pamięć inżynierów, którzy zmarli w minionym roku. A w okresie kwiecień `2024 – kwiecień `2025, niestety pożegnaliśmy aż 15 osób.

Zjazd merytorycznie rozpoczął Jarosław Kukliński:

Zebranych przywitał Jarosław Kukliński, przewodniczący Okręgowej Rady W-MOIIB

– Spotykamy się, aby podsumować miniony rok, w którym bardzo dużo się działo – mówił przewodniczący. Dwa lata temu Okręgowy Zjazd upoważnił Radę W-MOIIB do sprzedaży siedziby przy Placu Konsulatu Polskiego 1 i zakupu nieruchomości przy ul. Partyzantów 82 w Olsztynie. To był przełomowy etap w historii naszej Izby. Dziękuję wszystkim delegatom i członkom, którzy przyczynili się do dokonania tak ważnego przedsięwzięcia. Obecnie trwają prace związane z przebudową obiektu pod naszą nową siedzibę.

Przewodniczący podziękował Marcinowi Kuchcińskiemu za zakwalifikowanie projektu do dofinansowania pn. kompleksowa termomodernizacja budynku użyteczności publicznej. Projekt znalazł się na bardzo dobrym, siódmym miejscu.

– Dzięki temu otwierają się przed nami nowe możliwości rozwoju i jeszcze lepszej obsługi, wsparcia i doskonalenia zawodowego naszych członków – podkreślał Jarosław Kukliński. – Najważniejszym wydarzeniem w minionym roku była wyprowadzka z dotychczasowej siedziby. Była to skomplikowana operacja logistyczna, ale dzięki zaangażowaniu sekretarza Rady i pracowników biura, udało się nam to zorganizować tak, że ani członkowie, ani nasi partnerzy nie odczuli skutków tej zmiany. Natomiast w skali kraju, najważniejszym wydarzeniem była nasza pomoc poszkodowanym w powodzi na południu Polski. Inżynierowie z całego kraju, w akcji zainicjowanej przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, pracowali w ramach wolontariatu, zostawiając swoje obowiązki, budowy, a przede wszystkim rodziny. Za co dziś oficjalnie bardzo dziękuję w swoim imieniu oraz prezesa PIIB.

■ Okręgowa Rada

Jarosław Kukliński – przewodniczący
Janusz Nowak – zastępca przewodniczącego
Arkadiusz Gniewkowski – skarbnik
Jan Kasprowicz – zastępca skarbnika
Rafał Miksa – sekretarz
Marian Zdunek – zastępca sekretarza
Marek Aleksiejczuk, Tomasz Krawiec i Kazimierz Nowicki – członkowie prezydium
Piotr Bogacz, Bartosz Dąbrowski, Mariusz Dobrzeńcki, Cezary Kondratowicz, Marek Lasmanowicz, Franciszek Mackojć, Maciej Nowak, Maja Targońska, Teresa Siemiątkowska, Anna Szymańska, Paweł Wiśniewski, Jan Żemajtys

■ Okręgowa Komisja Rewizyjna

Sylwia Kierdelewicz – przewodnicząca
Sylwia Tomczuk – zastępca przewodniczącej
Waldemar Matysiak – sekretarz
Beata Dalecka, Tomisław Porycki, Przemysław Stadnik

■ Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna

Jacek Zabielski – przewodniczący
Andrzej Stasiorowski i Mariusz Iwanowicz – zastępcy przewodniczącego
Elżbieta Lasmanowicz – sekretarz
Jan Chojecki, Wojciech Dobrowolski, Zenon Drabowicz, Krzysztof Klempka, Marta Kordek, Andrzej Łasiński, Agnieszka Nieciecka, Barbara Otulak, Sylwester Rączkiewicz, Wojciech Rudzki, Tomasz Sikorski, Maciej Staśkiewicz, Krystyna Sterczewska, Jan Szczepny, Dariusz Urbański

■ Okręgowy Sąd Dyscyplinarny

Mariusz Tomczuk – przewodniczący
Piotr Krawczyński – zastępca przewodniczącego
Barbara Pieczyńska – sekretarz
Michał Anzell, Łukasz Borkowski, Jacek Deptuła, Leszek Gryczko, Marcin Lisowski, Mirosław Milejski, Maciej Powązka, Danuta Rafka, Grażyna Skowrońska-Prochna, Piotr Wądołowski

■ Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Lilianna Majewska-Farjan – Rzecznik Koordynator
Grzegorz Danilewicz, Marcin Dobrzyński, Witold Gutowski, Marek Kowalczyk, Jacek Mroziński, Grzegorz Orłowski, Dariusz Stecki, Waldemar Tomczuk, Agnieszka Wiśniewska

■ Delegaci W-MOIIB na Zjazdy Krajowe PIIB

Mariusz Dobrzeńcki, Arkadiusz Gniewkowski, Jarosław Kukliński, Janusz Nowak, Kazimierz Nowicki, Andrzej Stasiorowski, Marian Zdunek

Srebrną Odznaką Honorową Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zostali odznaczeni członkowie Izby, którzy brali udział w charytatywnej akcji pomocy poszkodowanym w ubiegłorocznej powodzi na południu Polski

Przewodniczący wspomniał też w swoim wystąpieniu o zmianie dotychczasowego ubezpieczyciela – od 1 stycznia 2025 r. jest to Compensa, która oprócz ubezpieczenia podstawowego OC zaoferowała wiele innych dodatkowych ciekawych i atrakcyjnych ubezpieczeń. Mówił o sytuacji w polskim budownictwie, która, niestety, nadal nie jest stabilna:

– Mamy szereg nieścisłości w prawie i w przepisach wykonawczych. Jesteśmy jako budownictwo rozrzućeni po różnych ministerstwach: Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Ministerstwo Infrastruktury, Ministerstwo Klimatu i Środowiska, a część z nas jest nawet w Ministerstwie Cyfryzacji. Nie jest łatwo pracować podlegając pod kilka resortów. Chcemy, aby nasze postulaty w zakresie utworzenia jednego, wspólnego ministerstwa – ministerstwa budownictwa – usłyszeli obecni rządzący.

Obecny na sali wojewoda zobowiązał się, że przyjmuje ten postulat do realizacji. Przewodniczący zaś w ciekawej prezentacji pokazał zaawansowanie prac i formalności pod adresem Partyzantów 82. Obecnie trwają prace rozbiórkowe.

Zanim doszło do oficjalnych przemówień i merytorycznych zjazdowych dyskusji, był czas na miłą chwilę – nagrodzenie osób szczególnie zaangażowanych w prace na rzecz Izby. W uznaniu zasług dla energetyki odznakę honorową przyznawaną przez Ministra Klimatu i Środowiska otrzymał Mikołaj Marian Włas. Z kolei, za zasługi dla budownictwa ministerialną odznakę honorową otrzymał Jan Gruszewski.

Dekoracji dokonali Radosław Król i Jarosław Kukliński.

Były również odznaczenia samorządowe, przyznane Uchwałą Krajowej Rady PIIB za szczególne osiągnięcia w pracy na rzecz Izby. Złotą Odznaką Honorową PIIB zostali odznaczeni: Lidia Dias, Wiesław Łepecki, Jacek Piotr Mroziński, Jan Szczęsny i Sławomir Teżyk. Srebrną Odznakę Honorową PIIB otrzymali: Edward Bałazy, Ryszard Borys, Jan Gruszewski, Jan Leżuchowski, Jarosław Mańkowski, Rafał Miksa, Bohdan Nieciecki, Wiesław Olszewski, Waldemar Pieńkowski, Stanisław Sobolewski i Agnieszka Wiśniewska. Na szczególną uwagę zasługuje grupa kolejnych odznaczonych. W związku z powodzią, która w zeszłym roku dotknęła południowe regiony naszego kraju, Polska Izba Inżynierów Budownictwa ogłosiła akcję, mającą na celu wsparcie osób poszkodowanych przez żywioł.

– Z uwagi na ogromną skalę zniszczeń, jako środowisko inżynierów budownictwa postanowiliśmy wspierać lokalne

społeczności poprzez przeprowadzanie wstępnych oględzin stanu budynków – przypomniał Jacek Zabielski. – Zorganizowaliśmy dwa wyjazdy w terminach: 6–12.10.2024 r. oraz 5–7.12.2024 r. Siedmiu inżynierów, członków W-MOIB, pracowało społecznie pomagając osobom poszkodowanym w powodzi. Inżynierowie zaangażowani byli do pracy w gminie Głucholazy i w Łądku Zdroju i to właśnie im należą się szczególne wyrazy uznania.

I tak... Srebrną Odznaką Honorową Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zostali odznaczeni: Piotr Brzostek, Krzysztof Ciesielski, Adam Leoniuk, Andrzej Puszek, Krzysztof Ruczyński, Robert Szatkowski i Michał Tchórz. Ceremonii wręczenia dokonali: Filip Pachla w asyście Jarosława Kuklińskiego.

Na Zjazd zostali zaproszeni wytypowani przez dyrekcje szkół najlepsi uczniowie średnich szkół technicznych z regionu. To ich, jako najmłodszych potencjalnych kandydatów na inżynierów Izba nagradza. Byli to: Emil Chełstowski i Michał Kalinowski – Zespół Szkół Budowlanych im. Żołnierzy Armii Krajowej w Olsztynie, Filip Pęgier i Krystian Roguski – Zespół Szkół Mechaniczno-Energetycznych im. Tadeusza Kościuszki w Olsztynie, Michał Dobrzeński i Jan Wlazło – Zespół Szkół Elektronicznych i Telekomunikacyjnych w Olsztynie, Maciej Kozicki i Bartosz Pieńczykowski – Zespół Szkół nr 1 im. Jędrzeja Śniadeckiego w Elku oraz Paweł Rafiński i Wiktor Butkiewicz – Zespół Szkół w Lubawie.

Wszystkim gratulujemy. Po tej miłej części rozpoczęły się formalności zjazdowe. Delegaci uchwalili Regulamin obrad i przyjęli ich porządek. Na stanowisko przewodniczącego Zjazdu został

Prezydium Zjazdu (od lewej): Marian Zdunek, Marek Aleksiejczuk, Anna Szymańska i Marek Lasmanowicz

Tegoroczny Zjazd Sprawozdawczy odbył się 25 kwietnia 2025 r., po raz kolejny w Hotelu Omega w Olsztynie. Zgromadził 89 na 118 delegatów (frekwencja 75%)

Na Zjazd zostali zaproszeni i nagrodzeni, wytypowani przez dyrekcje szkół, najlepsi uczniowie średnich szkół technicznych z regionu

wybrany Marek Aleksiejczuk i to on od tej pory prowadził spotkanie. Jego zastępcą został Marian Zdunek, drugą wiceprzewodniczącą – Anna Szymańska, sekretarzem – Marek Lasmanowicz. Na protokolantkę wybrano Annę Kuklińską.

Komisję mandatową utworzyli: Marcin Dobrzyński, Paweł Kraska, Marta Kordek i Paweł Wiśniewski. Skrutacyjną: Robert Swat, Jarosław Mańkowski, Andrzej Lange i Tomasz Kraweć. Komisja uchwał i wniosków: Andrzej Stasiorowski, Dariusz Stecki, Grzegorz Orłowski i Danuta Rafka.

Wszyscy delegaci odpowiednio wcześniej otrzymali materiały zjazdowe, a w nich m.in. sprawozdania z działania Okręgowej Rady i poszczególnych organów Izby, więc nie omawiano ich już szczegółowo. Sprawozdania krótko i sprawnie referowali przewodniczący. Jarosław Kukliński – sprawozdanie Okręgowej Rady Izby wraz ze

sprawozdaniem finansowym oraz sprawozdaniem Zespołu ds. przygotowania i realizacji inwestycji budynku przeznaczonego na siedzibę W-MOIIB; Jacek Zabielski – sprawozdanie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej; Mariusz Tomczuk – sprawozdanie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego; Lilianna Majewska-Farjan – sprawozdanie Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Sylwia Kierdelewicz – sprawozdanie Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

W międzyczasie ukonstytuowały się zjazdowe komisje i podano ich składy z funkcjami. Po krótkiej dyskusji nad sprawozdaniami przystąpiono do ich przegłosowania. Wszystkie „przeszły” z nielicznymi głosami sprzeciwu lub wstrzymania się.

Zjazd podjął również uchwałę w sprawie przyjęcia rezygnacji i odwołania Jerzego Mańkuta z funkcji członka Okręgowej Komisji Rewizyjnej W-MOIIB. Za

pracę w strukturach samorządu pan Jerzy otrzymał serdeczne podziękowania i brawa. Ponadto delegaci podjęli uchwałę, że od tej pory OKR będzie pracować w zmniejszonym składzie.

– Zjazd przebiegł bardzo płynnie, merytorycznie i spokojnie – ocenia Marta Kulikowska, dyrektor biura W-MOIIB. – Nie było uwag ani dyskusji nad sprawozdaniami. Do Komisji Uchwał i Wniosków nie wpłynął żaden wniosek zjazdowy. Zatem należy uznać, że delegaci są zadowoleni z pracy rady i organów oraz funkcjonowania naszego samorządu.

Po wyczerpaniu porządku obrad przewodniczący Zjazdu zamknął obrady, dziękując delegatom za przybycie i czynny udział w spotkaniu. Było to ostatnie spotkanie w obecnym gronie, a za rok odbędzie się zjazd sprawozdawczo-wyborczy.

BARBARA KLEM

ZDJĘCIA: TOMASZ MARKOWSKI

Z GRONA CZŁONKÓW W-MOIIB

W OKRESIE GRUDZIEŃ 2024 – MAJ 2025

ODESZLI

ZOSTANIECIE W NASZEJ PAMIĘCI

ŚP. WALDEMAR KRZYSZTOF GRUSZKA

ŚP. MIROSŁAW GURBA

ŚP. ZDZISŁAW KUCHARCZYK

ŚP. STANISŁAW RADZIK

ŚP. JULIUSZ USS

ŚP. MIROSŁAW ZAJKOWSKI

ŚP. RYSZARD ZAPOLSKI

Wyniki XLIV (44) jesiennej sesji egzaminacyjnej W-MOIIB

Kolejni z uprawnieniami

88 osób uzyskało pozytywny wynik i tym samym zasililo szeregi warmińsko-mazurskiego środowiska inżynierów budownictwa, legitymujących się posiadaniem uprawnień zawodowych. Uroczyste wręczenie, tego ważnego w życiu inżyniera dokumentu, odbyło się 16 grudnia 2024 r. w sali konferencyjnej Hotelu Omega w Olsztynie.

Wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych to zwieńczenie pracy, jaką kandydaci włożyli w zdanie niełatwych egzaminów na uprawnienia budowlane. Uroczystość tradycyjnie otworzył Jarosław Kukliński, przewodniczący Okręgowej Rady W-MOIIB, witając wszystkich i gratulując świeżo upieczonym inżynierom, którzy licznie pojawili się wraz ze swoimi bliskimi. Oprócz nowo uprawnionych inżynierów oraz ich rodzin i znajomych pojawiło się wiele osób reprezentujących środowisko około budowlane, przedstawiciele samorządów, branżowych instytucji i uczelni.

– Zrobiliście sobie wspaniały prezent na zbliżające się Święta – mówił Jarosław Kukliński. – Brawa za determinację i osiągnięcie tak ważnego etapu w karierze zawodowej. Witamy was na pokładzie i jeszcze raz wszystkim gratuluję.

Następnie głos zabrał Jacek Zabielski, przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej W-MOIIB. Najważniejsze informacje tego dnia to statystyka. I tak... Do egzaminu testowego

22 listopada 2024 r. w dziewięciu specjalnościach przystąpiło 119 osób, wynik pozytywny uzyskało 114 osób. Do egzaminu ustnego podeszło 157 kandydatów, a zdało go 88 z nich. Wynik pozytywny uzyskały osoby w następujących specjalnościach:

* konstrukcyjno-budowlanej – 40 osób;

* inżynierskiej:

– mostowej – 6 osób,

– drogowej – 21 osób,

– hydrotechnicznej – 3 osoby,

– kolejowej – kolejowe obiekty budowlane – 1 osoba,

* instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń:

– telekomunikacyjnych – 1 osoba,

– cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych tzw. sanitarnych – 13 osób,

– elektrycznych i elektroenergetycznych – 3 osoby.

Ogólna zdawalność egzaminu na uprawnienia budowlane to 73,19%, w tym:

• egzamin pisemny – 95,80%

• egzamin ustny – 56,05%

Dotychczas OKK W-MOIIB nadała łącznie 3670 uprawnień budowlanych.

Jacek Zabielski przypomniał, że pełnienie samodzielnych funkcji technicznych możliwe jest dopiero po zapisaniu się do Izby. Członkostwo w Izbie to nie tylko obowiązek, ale również szereg korzyści – jak działalność integracyjna, spotkania środowiskowe, które budują relacje zawodowe, szkolenia, wyjazdy techniczne, a także wsparcie w zakresie ochrony prawnej i samopomocy. Z chwilą wpisania na listę członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, nowi inżynierowie zostają automatycznie objęci obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności zawodowej.

Po przedstawieniu najważniejszych informacji przyszedł czas na złożenie ślubowania, a następnie wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień. Ceremonii tej dokonali Robert Szewczyk, prezydent Olsztyna, oraz Jarosław Kukliński.

Zespoły egzaminacyjne OKK W-MOIIB wytypowały także kilku kandydatów, którzy wyróżnili się wiedzą i uzyskali bardzo wysokie wyniki. Otrzymali oni nagrody oraz dyplomy gratulacyjne

Pamiątkowe zdjęcie, władz Izby, członków Komisji i – oczywiście – nowych inżynierów uprawnionych do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

A oto osoby, które wyróżniały się swoją wiedzą i najlepiej zdały egzaminy. Sylwetki trzech prymusów prezentujemy szerzej na kolejnych stronach gazety

z rąk Katarzyny Sobiech – wicemarszałkini Województwa Warmińsko-Mazurskiego oraz Jarosława Kuklińskiego. A są to: Paulina Topyła, Beata Semen, Arkadiusz Sadkowski, Bartosz Kikul, Tomasz Markowski, Michał Kij, Krzysztof

Stolarczyk, Jarosław Belej, Łukasz Traciewicz i Kamil Poliński.

Uroczystość zakończyło pamiątkowe zdjęcie oraz rozmowy w kulisach. Cieszymy się, że grono osób uprawnionych do pełnienia samodzielnych funkcji

technicznych w budownictwie stale się powiększa. Gratulujemy wszystkim pozytywnych wyników!

OPRACOWAŁA BARBARA KLEM

ZDJĘCIA: ARCHIWUM W-MOIIB

DOCIEPLENIA PIANKĄ PUR
DOCIEPLENIA WDMUCHIWANE

SALUS EXPO

WWW.SALUSEXPO.PL

„Jedynym złym krokiem,
jest ten niezrobiony.” –
autor nieznany

Myślisz o termoizolacji?

PRZYJEDZIEMY:

- >> Doradzimy
- >> Pomierzemy
- >> Wycenimy
- >> Uzgodnimy termin
- >> Ludzie, materiał i sprzęt dotrą na czas
- >> W jeden dzień wykonamy!

519 592 892
512 822 432

izolacje@salusexpo.pl
ocieplenia@salusexpo.pl

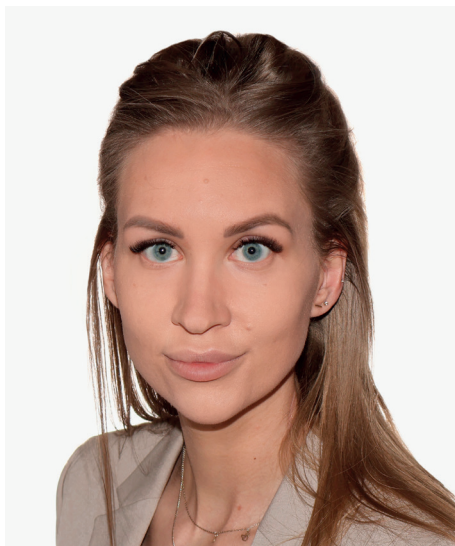

Prymusi XLIV sesji egzaminacyjnej Warmińsko-Mazurskiej OIIB

Najlepszym być...

Chwalimy się kilkoma osobami, których wyróżniliśmy z grona inżynierów, którzy startowali w jesiennej sesji egzaminacyjnej w listopadzie zeszłego roku. Poniżej prezentujemy sylwetki prymusów, którym należą się szczególne gratulacje.

Beata Semen

uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

Beata Semen

Pracuję w firmie specjalizującej się w wykonywaniu wielkopowierzchniowych płaskich pokryć dachowych. Wykonujemy także dachy zielone, pokrycia na rąbek stojący, elewacje z płyt warstwowych. W ścisłej współpracy z kierownikiem robót prowadzę nadzór nad realizacją wykonywanych prac, prowadzę analizę budżetu wykonywanych inwestycji, harmonogram prac i postępów wykonywanych robót budowlanych, pozyskuję oferty od dostawców oraz odpowiadam za koordynację dostaw na budowę, zaplecze socjalne oraz sprzęt niezbędny do realizacji, co jest kluczowe do sprawnego przebiegu budowy. Moje zaangażowanie na etapie przygotowania przekłada się na płynną pracę na budowie i ostatecznie na trwałość i jakość realizowanych inwestycji. To praca, która wymaga dobrej organizacji, precyzji i koordynacji z innymi uczestnikami budowy. Wcześniej zdobywałam doświadczenie w zawodzie pracując jako inżynier budowy w firmie specjalizującej się w wykonywaniu konstrukcji żelbetowych przy wznoszeniu

Arkadiusz Sadkowski

uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

budynków mieszkalnych, przemysłowych czy użyteczności publicznej.

Jestem zadowolona ze swojej pracy, cenię sobie możliwość uczestniczenia w tworzeniu nowych obiektów. To praca, która łączy w sobie zarówno wyzwania inżynieryjne, jak i satysfakcję z widocznych efektów. Każdy projekt jest inny i wymaga od nas kreatywnego podejścia oraz rozwiązywania konkretnych problemów technicznych, co sprawia, że ta praca nigdy nie jest monotonna. Dodatkowo cenię sobie możliwość współpracy z wykwalifikowaną kadrą, co jest dla mnie inspirujące oraz motywuje mnie do ciągłego rozwoju i poszerzania wiedzy. Świadomość, że nasza praca ma realny wpływ na bezpieczeństwo i służy innym ludziom, a jej efekty pozostają na lata daje mi ogromną satysfakcję. Mój samorozwój i pasja, jaką stało się budownictwo codziennie przekonuje mnie, że ten kierunek był dobrym wyborem.

W wolnym czasie stawiam na aktywny wypoczynek na siłowni lub świeżym powietrzu. Lubię wycieczki rowerowe i długie spacery. Ważny jest dla mnie

Bartosz Kikul

uprawnienia do projektowania bez ograniczeń w specjalności drogowej

kontakt z bliskimi, dlatego chętnie spędzam czas w gronie rodziny i przyjaciół.

Arkadiusz Sadkowski

Pochodzę z niewielkiej miejscowości w województwie mazowieckim. Mój związek z Warmią i Mazurami rozpoczął się w momencie podjęcia studiów na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. W 2006 r. zostałem absolwentem kierunku budownictwo, uzyskując tytuł magistra inżyniera w specjalności konstrukcji budowlanych i inżynierskich. Ponadto, rok później ukończyłem inżynierię środowiska, uzyskując tytuł inżyniera inżynierii sanitarnej. Ukończenie dwóch pokrewnych kierunków studiów pozwoliło mi na szerokie podejście do tematu, jakim jest budowa i jej związek z instalacjami sanitarnymi.

Moja kariera zawodowa była dosyć długa i zróżnicowana, co pozwoliło mi zdobyć doświadczenie na wielu kluczowych dla budownictwa poziomach. Będąc jeszcze studentem, rozpocząłem pracę w firmie zajmującej się prefabrykacją materiałów dla potrzeb

budownictwa. Przejście przez wszystkie etapy działalności, od czystej produkcji do zarządzania nią, umożliwiło mi zdobycie bogatego doświadczenia w tej dziedzinie. Kolejne lata życia zawodowego to już praca stricte w kierunku zdobycia wiedzy i doświadczenia, pozwalających na uzyskanie wymarzonych uprawnień budowlanych. Inwestycje, z jakimi się spotkałem na różnych etapach ich realizacji, pozwoliły mi na pogłębianie fachowej wiedzy i pokazały, jak wielką odpowiedzialnością i obowiązkiem jest praca na budowie.

Pracując przy wielu inwestycjach oraz będąc osobą wytrwałą i cierpliwą, uzyskałem ogrom wiedzy, zarówno w branży drogowej, konstrukcyjnej, jak i sanitarnej. Pozyskanie bogatego doświadczenia oraz opanowanie wiedzy teoretycznej pozwoliło mi na podejście do egzaminu na uprawnienia budowlane, który jak się później okazało, udało mi się zdać z wyróżnieniem. To dodatkowo utwierdziło mnie w przekonaniu, że 25 lat temu podejmując decyzję o podjęciu studiów technicznych, było bardzo dobrym wyborem. Uzyskanie uprawnień budowlanych jest ważnym etapem dla każdego inżyniera, ugruntowując jego pozycję w procesie budowlanym. Myślę, że moje wykształcenie oraz wiedza pozwolą mi na zdobywanie kolejnych, ważnych dla mnie kroków w branży.

Aktualnie zajmuję się doradztwem, obsługą i nadzorem procesów

inwestycyjnych, zarówno od strony projektowej, jak i wykonawczej, co pozwala mi na poszerzanie swojej wiedzy oraz zdobywanie nowego doświadczenia.

Prywatnie jestem szczęśliwym mężem oraz ojcem dwójki nastolatków: 17-letniej córki oraz 14-letniego syna. Praca w zawodzie jest bardzo wymagająca i czasochłonna, jednak udaje mi się znajdować czas na pielęgnację więzi rodzinnych, bo to one są w życiu najważniejsze. Czas wolny spędzamy na rodzinnych wycieczkach rowerowych, jak również na zwiedzaniu różnych zakątków Polski. Oczywiście w chwilach relaksu pozwolimy sobie na rodzinne obejrzenie ciekawego serialu, czy odpoczynek od pełnego wyzwań życia...

Bartosz Kikul

Moja droga zawodowa rozpoczęła się od ukończenia studiów z zakresu geodezji i kartografii na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim. W trakcie pracy zawodowej zdecydowałem się na dalsze kształcenie i podjęcie studiów na kierunku budownictwo, również na UW-M, co pozwoliło mi poszerzyć wiedzę techniczną i umiejętności projektowe.

Początkowe lata kariery zawodowej realizowałem w zawodzie geodety, jednak szybko zrozumiałem, że zawód ten nie wykorzystuje w całości mojego potencjału. Z racji zatrudnienia w dużym biurze projektowym miałem możliwość

przebranżowienia się i zmiany stanowiska na asystenta projektanta branży drogowej. Zdobywana z biegiem czasu wiedza oraz doświadczenie pozwoliły mi na szybki rozwój i tym samym awans na stanowisko kierownika zespołu projektowego.

Przez dziesięć lat pracy w biurze projektowym, miałem okazję realizować projekty drogowe: przebudowy dróg krajowych, budowy obwodnic oraz budowy dróg o znaczeniu ponadregionalnym i krajowym. Zdobywając doświadczenie przy dużych inwestycjach infrastrukturalnych podjąłem decyzję o założeniu własnego biura projektowego, w którym od samego początku stawiałem na jakość, terminowość oraz kompleksowe podejście do realizowanych projektów.

Budownictwo to moja pasja, którą w dużej mierze zaszczerpił we mnie mój tata, który również jest związany z tą branżą. Dzięki rodzinnej tradycji, temat budownictwa i inżynierii zawsze był obecny w moim życiu. Zawodowo, budownictwo to dla mnie nie tylko praca, ale także ambicja, by tworzyć projekty i rozwiązania, które mają realny wpływ na otaczający nas świat.

Prywatnie jestem szczęśliwym mężem i ojcem dwójki dzieci. Czas wolny staram się spędzać z rodziną, bo to ona jest dla mnie największą wartością. Ponadto wolne chwile lubię spędzać sportowo, choć to siatkówka jest moją największą „miłością” – przez kilkanaście lat byłem czynnym sędzią piłki siatkowej na szczeblu krajowym i członkiem zarządu Warmińsko-Mazurskiego Związku Piłki Siatkowej. Dzięki tej pasji nauczyłem się pracy zespołowej, precyzji i szybkiego podejmowania decyzji, co znajduje swoje odzwierciedlenie także w mojej pracy zawodowej.

Choć moja kariera zawodowa jest dla mnie bardzo ważna, to równocześnie cenię czas spędzany z najbliższymi. Dążę do harmonii między życiem zawodowym, a prywatnym, chociaż prowadząc własną działalność nie jest to czasami łatwe. Żyję według zasady, że sukcesy zawodowe są wynikiem pasji i ciężkiej pracy, ale równie ważne jest, by dbać o siebie i swoich bliskich, bo to oni są fundamentem mojej siły i motywacji do działania.

OPRACOWAŁA BARBARA KLEM
ZDJĘCIA: ARCHIWA ROZMÓWCÓW

Sesja wiosenna W-MOIIB `2025

85 osób zdało egzamin pisemny na uprawnienia budowlane w bieżącej sesji egzaminacyjnej. W momencie zamykania bieżącego wydania „Inżyniera Warmii i Mazur” trwała druga tura egzaminów. Egzamin testowy odbył się 23 maja na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie.

O godz. 10 do egzaminu przystąpili kandydaci ubiegający się o uprawnienia w specjalności konstrukcyjno-budowlanej we wszystkich rodzajach i zakresach – egzamin pisało 38 osób, 36 uzyskało wynik pozytywny. Natomiast o godz. 13 egzamin pisali kandydaci do pozostałych specjalności. Tu frekwencja i wyniki przedstawiały się następująco: specjalności instalacyjne: sanitarna – 13 osób (zdało 12), elektryczna – 11 osób (wszyscy zdali), telekomunikacyjna – 4 osoby (wszyscy zdali), specjalności inżynierskie: drogowa – 12 osób (zdało 11), mostowa – 3 osoby (wszyscy zdali), hydrotechniczna – 1 osoba (zdała); specjalności kolejowe: w zakresie obiektów budowlanych (KOB) – 4 osoby (wszyscy zdali) i w zakresie sterowania ruchem kolejowym (SRK) – 3 osoby (wszyscy zdali).

Egzaminy ustne trwały od 23 maja i do 2 czerwca w budynku NOT w Olsztynie. Wręczenie uprawnień odbędzie się 30 czerwca 2025 r. w Hotelu Omega w Olsztynie.

EWA RADZYMIŃSKA, BIURO W-MOIIB

Działalność Warmińsko-Mazurskiej OIIB w okresie grudzień `2024 - maj `2025

Promocja zawodu inżyniera

Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa Warmii i Mazur stale rozszerza grono współpracujących z nim instytucji i uczelni. A wszystko w dobrze pojętej promocji, autorytecie i interesie zawodu inżyniera.

Poniżej przedstawiamy krótkie relacje z tego, co przedstawiciele W-MOIIB robili w ostatnim półroczu, by zawód inżyniera był postrzegany z szacunkiem i uznaniem.

- Energia młodzieży jest jak poryw wiatru na wiosnę – napędza do działania! 28 marca 2025 r. w Zespole Szkół Elektronicznych i Telekomunikacyjnych w Olsztynie odbyło się Elektron show pod hasłem „Wiosna zaczyna się w Olsztynie”. Jest to cykliczne wydarzenie, które daje możliwość poznania bazy dydaktycznej Szkoły i zajęć rozwijających zainteresowania uczniów. Nie mogło nas tam zabraknąć. Izbę reprezentował Rafał Miksa – sekretarz W-MOIIB, który wraz z zespołem promował zawód inżyniera. To idealne miejsce, by przedstawić samorząd zawodowy inżynierów budownictwa. Kim jesteśmy? Co robimy? Jak

Gala wręczenia Nagród Prezydenta Olsztyna – statuetek Świętego Jakuba

Elektron show to cykliczne wydarzenie, które daje możliwość poznania Zespołu Szkół Elektronicznych i Telekomunikacyjnych w Olsztynie

są rodzaje uprawnień? Jak je nabyć? Jak wygląda egzamin? Ile zarabia inżynier budownictwa? Na te i wiele innych pytań szukaliśmy odpowiedzi. Takie spotkania z młodzieżą są niezbędne, a takie akcje rozwijają i napędzają do działania również i nas. Dziękujemy Grzegorzowi Górskiemu, dyrektorowi Szkoły za zaproszenie i gratulujemy organizacji tak fantastycznego show.

- 20 marca odbyło się pierwsze w tym roku posiedzenie Okręgowej Rady W-MOIIB. Obrady otworzył i poprowadził Jarosław Kukliński, przewodniczący OR W-MOIIB. Spotkanie było poświęcone kilku tematom, a głównymi były: informacja z prac Zespołu ds. przygotowania i realizacji inwestycji budynku przeznaczonego na siedzibę W-MOIIB, realizacja budżetu za 2024 r., sprawozdanie finansowe za 2024 r., projekt budżetu W-MOIIB na 2025 r., sprawozdanie z działalności Okręgowej Rady W-MOIIB oraz sprawozdania Komisji i Zespołów powołanych przez Radę, a także przygotowania do XXIV Zjazdu Sprawozdawczego.

- 15 marca w Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej w Olsztynie odbyła się uroczysta gala wręczenia Nagród Prezydenta Olsztyna – statuetek Świętego Jakuba. To okazja do uhonorowania osób i instytucji, które w minionym roku w szczególny sposób zasłużyły się dla Olsztyna. Gratulujemy wszystkim nagrodzonym! Dzięki takim inicjatywom Olsztyn umacnia swoją pozycję jako centrum kultury, nauki i społecznej aktywności. Na zaproszenie Roberta Szewczyka – prezydenta Olsztyna udział w uroczystości wziął Jarosław Kukliński, przewodniczący W-MOIIB.

- 13-15 marca w Uniejowie odbyło się szkolenie sekretarzy, skarbników, głównych księgowych i dyrektorów PIIB i OIIB organizowane przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa. W-MOIIB reprezentowali: Arkadiusz Gniewkowski – skarbnik, Rafał Miksa – sekretarz i Marta Kulikowska – zastępca dyrektora biura. Dziękujemy za interesujące szkolenie dotyczące działalności naszego samorządu, organizacji

20 marca odbyło się pierwsze w tym roku posiedzenie Okręgowej Rady W-MOIIB

pracy Izb Okręgowych oraz cyberbezpieczeństwa. Dziękujemy PIIB za inicjatywę, doskonałą organizację szkolenia i wspólną integrację.

- 1 marca w ramach obchodów Światowego Dnia Inżyniera przedstawiciele W-MOIIB na czele z Januszem Nowakiem, zastępcą przewodniczącego wzięli

Spotkanie podsumowujące działalność prewencyjno-promocyjną prowadzoną przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Olsztynie w 2024 r.

Wesołych Świąt!
Anastazja Skarpińska, 14 lat

Zwycięskie dzieło w IX konkursie plastycznym „Świąteczna kartka W-MOIIB”

Szkolenie sekretarzy, skarbników, głównych księgowych i dyrektorów organizowane przez PIIB

Światowy Dzień Inżyniera odnotowaliśmy w formie konferencji pt.: „Rola inżynierów w zrównoważonym rozwoju miasta Elbląga”

udział w konferencji pt.: „Rola inżynierów w zrównoważonym rozwoju miasta Elbląga”, zorganizowanej przez Radę Regionalną FSNT NOT w Elblągu wraz ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi oraz Akademią Nauk Stosowanych w Elblągu. Konferencja poświęcona była inżynierom pochodzącym, pracującym i działającym w Elblągu. Jej celem była prezentacja ich osiągnięć i wkładu w rozwój miasta. Elbląg to znaczący ośrodek naszej Izby, dlatego z przyjemnością promujemy i wspieramy takie wydarzenia.

- 19 lutego odbyło się pierwsze w tym roku posiedzenie Prezydium Rady W-MOIIB. Obrady otworzył i poprowadził Jarosław Kukliński, przewodniczący W-MOIIB. W czasie obrad rozmawiano o posiedzeniu Krajowej Rady PIIB (12.02.2025 r.). Przedstawiono informację z prac Zespołu ds. przygotowania i realizacji inwestycji, z wykonania budżetu na rok 2024. Omówiono harmonogram przygotowań do XXIV Zjazdu Sprawozdawczego.

- 20 grudnia odbyło się ostatnie w 2024 r. posiedzenie Okręgowej Rady W-MOIIB. Otworzył je Jarosław Kukliński. Było to długie i pracowite posiedzenie, a porządek obrad pękał w szwach. Głównymi tematami były m.in.: informacje z przebiegu posiedzeń Prezydium Rady W-MOIIB – 09 października i 27 listopada, informacje z posiedzeń Krajowej Rady

PIIB – 23 października i 4 grudnia. Omówiono wyniki jesiennej sesji egzaminacyjnej. Przedstawiono informacje z prac Zespołu ds. wsparcia usuwania skutków powodzi. Podjęto uchwały w sprawie prowizorium budżetowego na 2025 r., uchwały w sprawie Odznak Honorowych PIIB. Koniec roku to czas podsumowań i podziękowań za wkład pracy, ale przede wszystkim było to spotkanie dotyczące kreślenia planów i stawiania celów na 2025 r.

- 11 grudnia odbyło się podsumowanie działalności prewencyjno-promocyjnej prowadzonej przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Olsztynie w 2024 r. Na spotkaniu nie zabrakło przedstawicieli W-MOIIB w imieniu Przewodniczącego Rady W-MOIIB Jarosława Kuklińskiego uczestniczył Dyrektor Biura W-MOIIB Grzegorz Karpa. Było nam niezmiernie miło gdy na scenę wkroczył nasz Delegat na Zjazdy Okręgowe W-MOIIB Robert Jurkiewicz by odebrać Odznakę Honorową za Zasługi dla Ochrony Pracy. To zaszczytne wyróżnienie przyznawane jest przez Głównego Inspektora Pracy i nadawane obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej.

- 6 grudnia w Elblągu odbyło się świąteczne spotkanie integracyjne członków W-MOIIB z okręgu elbląskiego oraz członków PZITB oddział w Elblągu. Z ramienia Okręgowej Rady W-MOIIB udział w spotkaniu wziął Z-ca Przewodniczącego Rady Janusz Nowak, Sekretarz Rady Rafał Miksa, członek Prezydium Marian Zdunek, członek Rady Anna Szymańska oraz Kornelia Mańkowska z biura Izby w Olsztynie. To był przemiły wieczór. Dziękujemy.

- 5 grudnia na terenie ośrodka szkoleniowo-badawczego „Wiśniewski” w Nidzicy odbyło się szkolenie Oddział Olsztyński SEP. Udział w szkoleniu wziął przewodniczący naszej Izby Jarosław Kukliński, który wspiera i propaguje zdobywanie

Szkolenie inżynierów z branży elektrycznej w Ośrodku szkoleniowo-badawczym w Nidzicy

wiedzy technicznej przez członków W-MOIIB, jako jej przewodniczący oraz członków SEP, jako członka Zarządu Oddziału Olsztyńskiego SEP.

- Na początku grudnia rozstrzygnęliśmy IX konkurs plastyczny „Świąteczna kartka W-MOIIB” został rozstrzygnięty. Wybór był wyjątkowo trudny. Wpłynęło 57 prac – za wszystkie serdecznie dziękujemy. Zwycięskie dzieło widzieliście, bo zostało przeniesione w drukarni na papier i w ten oto sposób otrzymaliśmy niepowtarzalną, wyjątkową i jedyną w swoim rodzaju świąteczną kartkę W-MOIIB. Jury miało ciężki orzech do zgryzienia. Po burzliwej naradzie postanowiło przyznać nagrodę główną 11-letniej Anastazji oraz trzy wyróżnienia: 10-letniej Ninie, 10-letniej Aleksandrze i 6-letniemu Marcelowi. Serdecznie gratulujemy i już nie możemy się doczekać X edycji konkursu za rok!

OPRACOWAŁA BARBARA KLEM

ZDJĘCIA: ARCHIWUM W-MOIIB

Świąteczne spotkanie integracyjne członków W-MOIIB z okręgu elbląskiego oraz członków PZITB oddział w Elblągu

Ostatnie w 2024 r. posiedzenie Okręgowej Rady W-MOIIB

Konferencja „Ryzyko w budownictwie – aspekty teoretyczne i praktyczne”

BHP to nie plan b

O bezpieczeństwie na budowach, bezpieczeństwie widzianym okiem inspektorów pracy, inspektorów bhp oraz inżynierów budownictwa. Dane statystyczne i przypomnienie, jak zapobiegać wypadkom. O tym dyskutowali inżynierowie i przedstawiciele branży 16 maja podczas konferencji na Wydziale Geoinżynierii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Od lewej: Jacek Zabielski – prodziekan ds. rozwoju Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Piotr Bogacz – członek Okręgowej Rady W-MOIIB i Jarosław Kukliński, przewodniczący Okręgowej Rady W-MOIIB

Gości w progach uczelni powitał Jacek Zabielski, prodziekan ds. rozwoju Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. Na wstępie merytorycznych rozmów, głos zabral Jarosław Kowalczyk z Okręgowego Inspektoratu Pracy w Olsztynie, mówiąc o bezpieczeństwie na warmińsko-mazurskich budowach. Następnie temat bezpiecznej organizacji

budowy z perspektywy inspektora BHP omówił Włodzimierz Wiśniewski, członek zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP Oddział w Olsztynie. O aktualnych wyzwaniach i postulatach zmian, dotyczących bezpieczeństwa na budowie informowała Urszula Gawrysiak, dyrektor Porozumienia dla Bezpieczeństwa

w Budownictwie. Po przerwie, o bezpiecznej organizacji budowy przypominali: Radosław Żebrowski, starszy inspektor pracy z OIP w Olsztynie oraz Piotr Bogacz, przedstawiciel Warmińsko-Mazurskiej OIIB. Konferencja była bogata w tematy, ale my skupimy się na wystąpieniu członka naszej Izby.

Kwestie bezpieczeństwa na budowach regulują akty prawne, ale najważniejsze z nich to Prawo Budowlane oraz Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych. Prawo budowlane zawiera rozbudowane przepisy, dotyczące bezpieczeństwa na budowach, regulujące zarówno obowiązki inwestora, jak i kierownika budowy, a także pracowników. Obejmuje m.in. wymóg zapewnienia odpowiedniego ogrodzenia i oznakowania terenu, opracowanie Planu Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia (BIOZ), zapewnienie dostępu do szkoleń BHP, a także stosowanie środków ochrony indywidualnej. Jednak zapewnienie bezpieczeństwa na budowie to sprawna współpraca wszystkich uczestników procesu budowlanego.

Warto przypomnieć, że Prawo budowlane warunkuje prowadzenie dziennika budowy jako dokumentu urzędowego, określającego następujące po sobie czynności wykonywane na budowie, włącznie z tymi, które służą poprawie bezpieczeństwa. Wspomniane rozporządzenie określa warunki przygotowania i prowadzenia robót, definiuje elementy bezpiecznego placu budowy w tym warunki socjalno-higieniczne na budowie, określa stawiska pracy, definiuje wymagania maszyn i urządzeń budowlanych, warunki użytkowania rusztowań i ruchomych podestów roboczych, określa warunki prowadzenia robót ziemnych i prac na wysokości.

Kluczowe elementy bezpiecznej budowy to – po pierwsze – Plan

Konferencja o bezpieczeństwie na warmińsko-mazurskich budowach zgromadziła liczne grono słuchaczy: inżynierów, pracujących na budowach jak i przedstawicieli tzw. środowiska okołobudowlanego

Na tak ważnym dla inżynierów spotkaniu nie mogło zabraknąć Warmińsko-Mazurskiej OIIB

Organizatorzy i prelegenci konferencji

Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia (BIOZ) – dokument obowiązkowy przy większości inwestycji budowlanych. Plan określa zagrożenia i sposoby ich eliminacji lub minimalizacji. Sporządza go kierownik budowy. Drugim elementem jest wyznaczenie stref na budowie – niebezpiecznych: miejsc pracy na wysokości, wykopów, stref załadunku/rozładunku. Niezwykle ważne jest odpowiednie ich oznakowanie. Dla bezpiecznej komunikacji na budowie rozporządzenie określa wymagania dla ciągów komunikacyjnych – oddzielnych dla pieszych i maszyn. Niezwykle ważne dla bezpieczeństwa budowy jest odpowiednie oznakowanie – nie tylko na zewnątrz, ale i wewnątrz budowy: tablice informacyjne, ostrzegawcze i zakazujące, oznaczenie wyjść ewakuacyjnych, punktów pierwszej pomocy, miejsc zbiórki.

Każdy pracownik przed rozpoczęciem pracy jest zobowiązany przejść

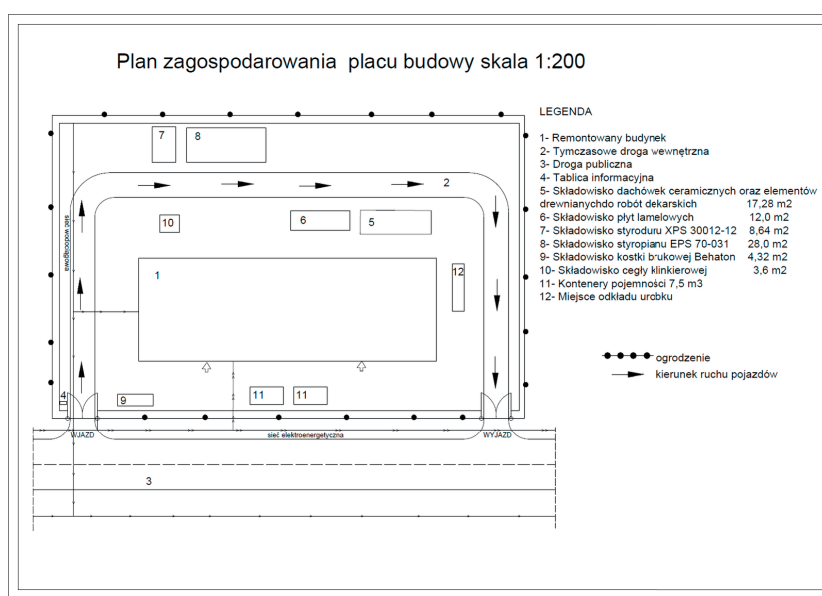
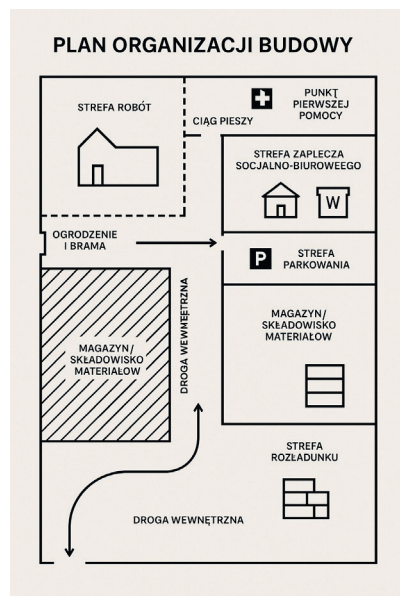
obowiązkowe oraz wstępne i okresowe szkolenie BHP oraz instruktaż stanowiskowy. Ten ostatni musi być dostosowany do specyfiki wykonywanych zadań. Oczywiście obowiązkowe jest stosowanie przez wszystkich na terenie budowy środków ochrony indywidualnej (ŚOI): hełmów, kamizelek, okularów ochronnych, rękawic, uprząży itp. Kadra inżynierska zarządzająca budową ma za zadanie sprawować nadzór i koordynować działania prewencyjne. Kierownik budowy oraz inspektor BHP monitorują przestrzeganie prawa i prowadzą dokumentację (np. dziennik budowy, raporty z kontroli). I jeszcze raz warto to podkreślić – dla bezpieczeństwa na budowie niezbędna jest pełna współpraca wszystkich jej uczestników, a na budowie – kierownika, majstrów oraz robotników.

Przed poparciem swoich słów materiałem zdjęciowym Piotr Bogacz zwrócił uwagę na zarządzanie ryzykiem

i reagowanie na wypadki, dostępność apteczek, gaśnic, telefonów alarmowych oraz przeszkolenie personelu w zakresie udzielania pierwszej pomocy. Swoje wystąpienie zakończył serią zdjęć, które z pozoru wydają się bardzo zabawne, a w rzeczywistości są ogromnym zagrożeniem bezpieczeństwa pracy na budowach. Słowem: tak się nie robi.

Majowe spotkanie o bezpieczeństwie zakończyły prezentacje komercyjnych firm dotyczące symulacji VR jako zastosowanie nowoczesnych metod szkoleniowych oraz treningi praktyczne VR w edukacji BHP. Konferencja była również okazją na ogłoszenie kolejnej edycji konkursu pn. Nie! Bezpieczna budowa. Zachęcamy do wzięcia w nim udziału.

PIOTR BOGACZ,
WARMIŃSKO-MAZURSKA OKRĘGOWA
IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
OPRACOWAŁA BARBARA KLEM
ZDJĘCIA: UW-M W OLSZTYNIE

Trwa budowa nowej siedziby Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Prestiżowa realizacja w sercu Olsztyna

Budynek będzie miał trzy kondygnacje o całkowitej powierzchni użytkowej 882 m². Znajdą się w nim pomieszczenia administracyjno-biurowe, wielofunkcyjna sala konferencyjna, salki narad dla organów i zespołów oraz przestrzenie wspólne. Budynek będzie w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Wszystkie dojścia, przejścia, łazienki i winda będą przyjazne osobom z niepełnosprawnościami ruchowymi.

Z poszanowaniem pierwotnej struktury budynku zostaną odtworzone elewacje, okna, dach i detale architektoniczne – zgodnie z pierwotnym wyglądem budynku. Historyczna fasada frontowa, po wzmocnieniu tymczasową konstrukcją wsporczą, stanie się symbolicznym elementem łączącym przeszłość z przyszłością. Troska o dziedzictwo kulturowe idzie w parze z pełnym dostosowaniem wnętrza do nowoczesnych standardów ergonomii i funkcjonalności.

Zostanie zmodernizowana instalacja centralnego ogrzewania. Budynek będzie wyposażony w najnowocześniejsze instalacje: wentylacji, klimatyzacji i fotowoltaiczną z magazynem energii. Podłogi, ściany i dach zostaną zaizolowane materiałami o najwyższych parametrach izolacyjnych. Również okna i drzwi zewnętrzne, mimo swojego wyglądu nawiązującego do historii budynku, będą spełniały aktualnie obowiązujące parametry techniczne dotyczące izolacyjności. Dzięki temu nowa siedziba izby stanie się nie tylko reprezentacyjną, ale także energooszczędną i komfortową przestrzenią pracy i obsługi naszych członków. Nasi członkowie będą mogli na wewnętrznym parkingu komfortowo zaparkować samochód w trakcie wizyty w Izbie.

Rozpoczęcie budowy zostało w ubiegłym roku wstrzymane, ze względu na pojawiające się możliwości otrzymania dofinansowania ze środków unijnych. Zarówno wnioski o dopłaty, jak i procedury wyboru generalnego wykonawcy musiały zostać dostosowane do procedur wymaganych przez Urząd Marszałkowski w Olsztynie. Dzięki staraniom wszystkich osób zaangażowanych w ten proces, 25 lutego 2025 r. otrzymaliśmy informację, że nasz wniosek przeszedł pozytywną weryfikację

i otrzymaliśmy dofinansowanie w wysokości 1 646 906,45 zł, w ramach programu „Efektywność energetyczna Schemat A (budynki publiczne)”. Nasza Izba jest pod tym względem pionierem wśród wszystkich okręgowych izb w Polsce. Informujemy naszych członków, że złożyliśmy wnioski o jeszcze dwa dofinansowania. Obecnie, po uzupełnieniu wniosków, czekamy na rozstrzygnięcia jeszcze dwóch konkursów.

Mimo lokalizacji w ścisłym centrum miasta – gdzie logistyka dostaw, dostępność placu budowy oraz kwestie formalne związane z dojazdem i transportem materiałów są wyzwaniem – realizacja przebiega sprawnie.

– To wyjątkowa inwestycja – podkreśla Marek Maleszka, prezes Dachlandu. – Budujemy dla inżynierów, więc doskonale rozumiemy, jak ważne są standardy wykonawcze, jakość i terminowość. Cieszy również partnerskie podejście W-MOIIB, który jako inwestor jest technicznie zorientowany, wspiera mądre decyzje projektowe i wykonawcze.

Projekt architektoniczny:
Maciej Powązka
Architekt Olsztyn

Generalny wykonawca:
Dachland Olsztyn

Kierownik budowy:
Michał Jaśkowski

Kierownik robót:
Robert Szmigiel

Inspektor nadzoru:
Rafał Miksa

– Chciałbym serdecznie i gorąco podziękować osobom zaangażowanym w dotychczasowe działania związane z budową: Maciejowi Powązka z zespołem, Agnieszce Huk z firmy Revo Szkolenia – za opracowanie wszystkich wniosków o dofinansowania, Pawłowi Kamińskiemu z firmy Struktis – za przygotowanie audytu energetycznego, członkom Zespołu ds. budowy i – oczywiście – Jarosławowi Kuklińskiemu, przewodniczącemu Rady Izby

W samym centrum Olsztyna, przy ul. Partyzantów 82, od 20 stycznia 2025 r. trwa przebudowa obiektu – nowej siedziby Warmińsko-Mazurskiej OIIB. Za roboty budowlane odpowiedzialna jest firma Dachland z Olsztyna.

Wizualizacja powstającego budynku – ujęcie frontowe...

...i widok obiektu od strony ściany szczytowej

– wymienia Rafał Miksa, przewodniczący Zespołu ds. budowy, sekretarz Okręgowej Rady W-MOIIB.

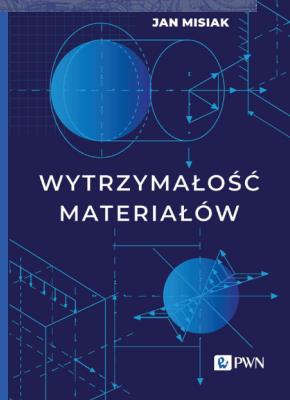
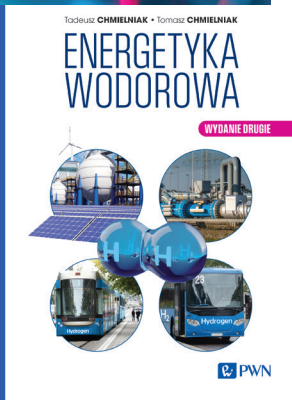
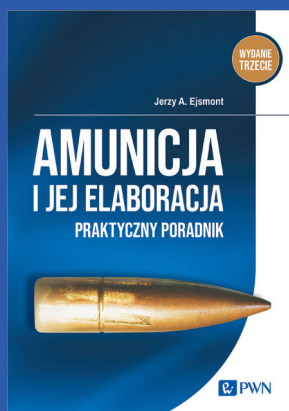
– Przed nami jedno z największych przedsięwzięć, które w swojej historii podjął nasz samorząd, realizacja i to realizacja wysokobudżetowa – mówi Marta Kulikowska, dyrektor Biura W-MOIIB. – W związku z tym zapraszamy do współpracy przy budowie nowej siedziby firmy i dostawców związanych z budownictwem. Państwa pomoc, współfinansowanie czy też wkład w innej postaci

zostanie wyróżniony symboliczną cegiełką z pamiątkową tabliczką, która umieszczona zostanie w głównym holu nowego budynku. Serdecznie zapraszamy do włączenia się w „akcję cegiełkową”, dzięki której wszyscy sympatycy naszego samorządu, osoby zainteresowane, firmy budowlane i przedsiębiorcy naszego regionu będą mogli włączyć się w to nietuzinkowe przedsięwzięcie. Zapraszamy do wykorzystania jego promocyjnego potencjału, który wzmocni

wizerunek Państwa firmy i podniesienie rangę Państwa działań marketingowych.

Zakończenie prac planowane jest na I kwartał 2026 r.

OPRACOWAŁA BARBARA KLEM
WIZUALIZACJE: MACIEJ POWĄŻKA
ARCHITEKT OLSZTYN
ZDJĘCIE: DACHLAND OLSZTYN

Sprawdź ofertę!
księgarnia.pwn.pl

Kod rabatowy: **INZYNIER25**

PWN

Bestsellery PWN dla inżynierów - teraz z rabatem 25%!

Forum Młodych Inżynierów w Uniejowie

Młodość w budownictwie

Nowoczesne technologie w budownictwie i ochrona przeciwpowodziowa – to temat wiodący Forum Młodych Inżynierów, które odbywało się 23 i 24 maja w Uniejowie.

Spotkanie otworzyli Mariusz Dobrzeńiecki, prezes PIIB i Wojciech Poręba, przewodniczący Rady Młodych PIIB. Prezes PIIB podkreślił znaczenie zawodu inżyniera budownictwa oraz wyraził zadowolenie, że w obecnej kadencji Rady Krajowej PIIB została podjęta decyzja dotycząca utworzenia Rady Młodych przy PIIB, która zorganizowała Forum Młodych Inżynierów. Wojciech Poręba natomiast, podziękował wszystkim zaangażowanym członkom Rady Młodych w pomoc w organizacji Forum Młodych i wyraził nadzieję, że w przyszłości będzie to impreza cykliczna i nie skończy się na pierwszej edycji.

Po wystąpieniach gości rozpoczęła się pierwsza sesja merytorycznych obrad, którą prowadził Radosław Cichocki z Mazowieckiej OIIB. Temat wiodący: Rola i znaczenie inżynierów budownictwa w społeczeństwie. Wykład otwierający pt. Wizerunek współczesnego inżyniera budownictwa przedstawił Mariusz Dobrzeńiecki. Szeroko omówił przeprowadzone wyniki badań sondażowych na temat funkcjonowania i zaufania do zawodu inżyniera budownictwa oraz przedstawił strategię działania PIIB, która ma się przyczynić do jeszcze większej promocji naszego zawodu na zewnątrz.

Następnie o wizerunku współczesnego inżyniera w kontekście budownictwa kiedyś i dziś mówili przedstawiciele Rady Młodych PIIB. Normy i przepisy kiedyś i dziś relacjonował Marcin Dobrzyński, przedstawiciel Warmińsko-Mazurskiej OIIB w Radzie Młodych. Sesję zakończył wykład Rafała Zarzyckiego, wiceprezesa PIIB pt. Kierownik budowy, inspektorze i projektancie: Zaczniij cenić swoją pracę! – przedstawił opracowane Kalkulatory PIIB, z których zachęcał do korzystania.

Sesji drugiej przewodniczył Konrad Skrodzki z PIIB. Temat wiodący: Wykorzystanie technologii BIM, AI, 3D – przykłady realizacji. Kolejne tematy to: Kariera inżyniera: parametryzacja jako przepustka do sukcesu, czy zbędny luksus? – Grzegorz Olszewski, Constructive

Greg; BIM: Więcej niż technologia, mniej niż czary – Mateusz Napiórkowski, Atlas Ward Polska; Technologia w praktyce, czyli budowa napędzana AI – Piotr Przybysz, BinderLess; Druk 3D w Budownictwie. Doświadczenia Polskie – Mateusz Techman, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie i ostatni – Wady i zalety projektowania BIM w oparciu o polski system ArCADi BIM – Radosław Wojdyła, ArCADia soft.

Sesję trzecią moderował Wojciech Poręba z Lubelskiej czy Lubuskiej OIIB. Tematem wiodącym była powódź 2024. Małgorzata Gori – zastępca dyrektora Centrum Hydrologicznej Osłony Kraju mówiła o realizacji zadań IMGW-PIB w zakresie hydrologicznej osłony kraju w kontekście – oczywiście – ubiegłorocznej powodzi. Adam Kostyra – Inora przedstawił nowoczesne technologie w hydrotechnice: betonowanie w kontrolowanych warunkach z wykorzystaniem szalunków syntetycznych

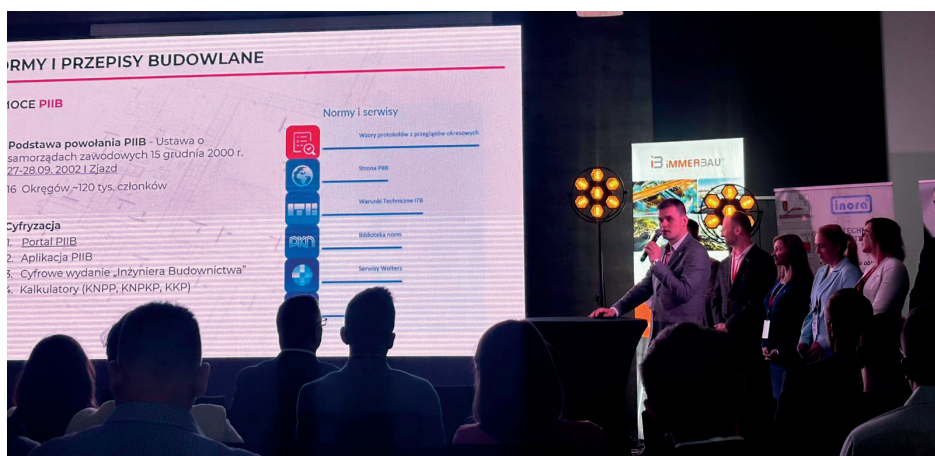
Incomat® oraz efektywne i ekonomiczne odwadnianie osadów z pomocą kontenerów syntetycznych. Paweł Walenciejczyk z firmy Pietrucha mówił o kompleksowym podejściu do ochrony przeciwpowodziowej przez zastosowanie zapór mobilnych i grodzic winylowych w praktyce inżynierskiej. Piotr Pilecki i Piotr Nowicki – OśEko w wystąpieniu pod zabawnym tytułem: Mały ptaszek na budowie – duży problem kierownika omówili wybrane zagadnienia prawa ochrony środowiska. I przed przerwą Łukasz Jan Józwiak z Hampack mówił o iniekcjach w budownictwie.

Ostatnią piątkową sesję poświęcono roli inżyniera we współczesnym świecie – wyzwaniom i roli samorządu zawodowego. Moderator: Andrzej Kocięcki – Wydawnictwo PIIB. Pierwszy dzień spotkania zakończyła uroczysta kolacja.

Sobotę rozpoczęła sesja: prefabrykacja, iniekcja, beton – prowadząca Wioleta Alenowicz z Wielkopolskiej OIIB. Maciej Król z firmy Keller przedstawił problemy

Warmińsko-Mazurską OIIB na Forum Młodych reprezentowali (od lewej): Damian Kordal, Adrian Samul, Piotr Janicki, Joanna Kaczmarek-Żebrowska, Marcin Dobrzyński, Maria Tunkiewicz, Marek Lasmanowicz, Maja Targońska i Kamil Oldziejewski

Wizerunek współczesnego inżyniera budownictwa przedstawił podczas Forum Marcin Dobrzyński – przedstawiciel Warmińsko-Mazurskiej OIIB w Radzie Młodych

współczesnej geotechniki i podpowie-
dzi jak je rozwiązać. Bartosz Michalak
z Instytutu Budownictwa Uniwersyte-
tu Zielonogórskiego omówił innowacje
i ekologię w technologii betonu. Oskar
Nojszewski z GeoBear – geopolimery,
przyczyny i naprawy awarii budowla-
nych. Artur Malczewski – TPI: narzę-
dzia wspomagające tworzenie cyfro-
wego bliźniaka, od punktu do digital
twin. Izabela Grzegorska z X-PLAN –
modelowanie BIM: sztuka łączenia punk-
tów, logiki i ciepłowości. Marcin Sklorz,
Piotr Patynowski i Jacek Behra poru-
szyli temat nowego wymiaru efektyw-
ności w budownictwie – optymalizacja
procesów budowlanych poprzez au-
tomatyzację pomiarów i robotyzację

prac budowlanych – synergia geodety
i robotyka. Sebastian Bielski i Tomasz
Makuch ze spółki Mikropal przedsta-
wili współczesne metody wzmocnienia
gruntu pod istniejącymi obiektami z wy-
korzystaniem technologii jet grouting.

Spotkanie zakończyły praktycz-
ne przykłady z realizacji (sesję pro-
wadziła Karolina Górlicka ze Śląskiej
OIIB. Wystąpili: Kamil Wołoszyn, Jakon
– innowacyjne narzędzia w general-
nym wykonawstwie: BIM i skanowanie
3D jak wspierają realizację projektów;
Michał Miazek z Athenasoft – zielone
budownictwo, planowanie inwestycji
budowlanych w kierunku proekologicz-
nym oraz Wojciech Poręba – budowle
hydrotechniczne.

Forum zostało zakończone przemó-
wieniem Wojciecha Poręby – przewod-
niczącego Rady Młodych, który po-
dziękował wszystkim za uczestnictwo
i wyraził głęboką nadzieję że nie będzie
to ostatnie takie spotkanie wśród mło-
dych inżynierów, bo już pojawiają się
pomysły na tematy następnych.

– Forum Młodych Inżynierów odby-
ło się po raz pierwszy, uczestniczyło
w nim ponad 200 osób – wśród nich
młodzi aktywni członkowie OIIB z każ-
dego województwa oraz sponsorzy i za-
proszeni goście – podsumowuje Mar-
cin Dobrzyński. – Organizacja imprezy
była na wysokim poziomie, widać było
duże zainteresowaniem młodych inży-
nierów tematyką spotkań, jak również,
co istotne, dla większości gości była to
doskonała okazja do poznania struktur
PIIB, integracji i wymiany doświadczeń.
W holu przed salą obrad, przygotowa-
ne były stoiska pokazowe sponsorów
związanych z branżą budowlaną. Na
miejscu panowała bardzo dobra relacja
uczestników, która w piątkowy wieczór
zakończyła się uroczystym balem. Go-
ście Forum Młodych dodatkowo w czasie
wolnym między sesjami mogli skorzy-
stać z atrakcji hotelowych, m.in. z term
i basenów.

OPRACOWAŁA BARBARA KLEM
ZDJĘCIA: ARCHIWUM UCZESTNIKÓW
Z RAMIENIA W-MOIIB

W przeddzień Forum Młodych odbyło się wyjazdowe posiedzenie jej członków, które odwiedził Mariusz Dobrzeniecki – prezes PIIB. W tym czasie omówiono ostatnie przygotowania organizacyjne do Forum. Jak widać na zdjęciu, panowała luźna atmosfera spotkania

Aktywne spędzanie wolnego czasu przez członków W-MOIIB

Inżynier po pracy

Pragnienie spotykania się, poznawania i aktywnego wspólnego spędzania wolnego czasu jest widoczne, w każdym inżynierze. Przekłada się to na aktywności i propozycje członków W-MOIIB organizacji ciekawych spotkań. Są one świetną okazją, aby członkowie wraz z rodzinami bliżej się poznali i nawiązywali nowe przyjaźnie. A oto skrót informacji co robiliśmy w ostatnim czasie i co planujemy na najbliższy.

Wycieczka techniczna zakończona spotkaniem integracyjnym w Elblągu

28 i 29 marca 2025 odbył się I Ogólnopolski Event Gokartowy w Gdańsku, którego organizatorem była Pomorska OIIB. Drużyna W-MOIIB zajęła IV miejsce w klasyfikacji generalnej. W konkursach indywidualnych: Marek Lasmanowicz – IV miejsce, a Andrzej Łaszuk – II i XII miejsca.

9 maja 2025 r. grupa elbląskich inżynierów z W-MOIIB miała przyjemność dokładnie przyjrzeć się inwestycji pn.: „Rewitalizacja Kąpieliska Miejskiego przy ul. Spacerowej w Elblągu”. Nowe centrum rekreacji wodnej to m.in.: pięć zjeżdżalni, tory pływackie, pomosty, boiska i zaplecze gastronomiczne. Uczestnicy poznali techniczne aspekty budowy kąpieliska, które ma być gotowe już w czerwcu br. Po wycieczce technicznej nasi inżynierowie spotkali się na integracyjnej majówce. Chociaż pogoda nie rozpieszczała, mimo to wiatra „Irenka” w Bażantarni wypełniła się dobrymi nastrojami, niekończącymi się rozmowami i muzyką na żywo.

Latem to czas wycieczek rowerowych i spływów kajakowych. Od 6 do 9 czerwca 2025 r. wyruszamy na wycieczkę rowerową W-MOIIB Wigry i okolice. Organizatorem jest Wiesław Łepecki.

Kolejna inicjatywa, to ciekawa wycieczka techniczna do Bratysławy i Wiednia planowana na 19-22 czerwca 2025 r. Jest one już drugi raz organizowana wspólnie z Komisją ds. Ustawicznego

I Ogólnopolski Event Gokartowy w Gdańsku

Doskonalenia Zawodowego W-MOIIB. Wycieczka cieszy się dużym zainteresowaniem i mamy 46 osób oraz listę rezerwową.

Obecnie trwają zapisy na spływ kajakowy rzeką Elbląg – Jezioro Drużno – Kanał Jagielloński i rzeką Nogat, który planowany jest na 18-20 lipca 2025 r. Zapewniamy malownicze krajobrazy. Nie da się opowiedzieć – trzeba zobaczyć na własne oczy. Wieczorem, jak zawsze, rozpalimy ognisko i miło spędzimy czas przy szantowo-biesiadnym akompaniamencie.

Więcej informacji o wymienionych wydarzeniach w kolejnym wydaniu Inżyniera Warmii i Mazur.

DARIUSZ STECKI,

PRZEWODNICZĄCY ZESPOŁU

DS. ORGANIZACJI SPOTKAŃ

SZKOLENIOWO-INTEGRACYJNYCH

W-MOIIB

ZDJĘCIA: ARCHIWUM W-MOIIB

Terminarz wydarzeń w 2025 r.

Rodzaj wydarzenia	Data spotkania
Rajd rowerowy 2-dniowy wokół Jez. Wigry	06-08 czerwca
Wycieczka techniczna Bratysława-Wiedeń	19-22 czerwca
Spływ Kajakowy 2-dniowy rz. Elbląg, Jez. Drużno i Kanał Jagielloński	18-20 lipca
Marsz na orientację Podkarpacka OIIB	22-24 sierpnia
Badminton Zachodniopomorska OIIB	28 czerwca – 01 lipca
X Regaty żeglarskie o mistrzostwo Polski w klasie Omega	29-30 sierpnia
Rodzinny Piknik W-MOIIB	13 września
Wigilia	grudzień
Świąteczna kartka	grudzień

Nasi w konkursie „Modernizacja roku & budowa XXI w.

Walczymy o finał

18 realizacji z Warmii i Mazur rywalizuje w ogólnopolskim Konkursie „Modernizacja roku & budowa XXI w.” Do 29. edycji Konkursu zgłoszono ponad 500 realizacji z całej Polski.

Dzięki zakończonej modernizacji Marina Niedźwiedzi Róg stała się jednym z najnowocześniejszych portów na Mazurach, przyciągającym zarówno doświadczonych żeglarzy, jak i osoby pragnące odpocząć w harmonii z naturą

Miasta, gminy, wsie, prywatni inwestorzy, firmy budowlane, architekci, producenci mogą zostać uczestnikiem plebiscytu na najbardziej popularną inwestycję w Polsce. Wystarczy zgłosić wybudowany nowy budynek, czy modernizację do Konkursu. Obiekty rywalizują w klasyfikacji ogólnej oraz wojewódzkiej promując region. Na głosujących czekają zaproszenia na uroczystość ogłoszenia wyników i wręczenia nagród na Zamku Królewskim w Warszawie, któremu towarzyszy koncert znanego w Polsce i na świecie Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” im. Stanisława Hadyny.

Dom jednorodzinny w Lekartach o niepowtarzalnym klimacie, stanowiący element spójny z otoczeniem. Z upływem czasu, dzięki materiałom naturalnym ulegającym starzeniu, będzie wyglądał jak zbudowany przez naturę

Statuetka i Tytuł „Modernizacja Roku”, „Budowa XXI w.” to niezwykle cenne wyróżnienia, o które walczą inwestorzy, wykonawcy i autorzy projektów najlepszych inwestycji budowlanych w Polsce. Nagrody przyznaje jury, w skład którego wchodzi przedstawiciele technicznych uczelni wyższych, ministerstw i Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Wszystkie obiekty warto zobaczyć na stronie organizatora - modernizacja roku.org.pl, my zaś prezentujemy krótko nasze inwestycje zgłoszone do tej pory:

– Marina Niedźwiedzi Róg – największy port na jeziorze Śniardwy,

Dzięki rozbudowie ośrodka zdrowia w Kalinowie siedziby otrzymały tam również: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, punkt apteczny, stanowisko ratowników medycznych oraz Klub Seniora

Adaptacja budynku po Zespole Szkół Rolniczych na potrzeby Edukacyjnego Centrum Rehabilitacyjno-Medycznego w Gródkach

malowniczo położony na jego pld.-zach. brzegu, w miejscowości Niedźwiedzi Róg. Przystań cieszy się dużą popularnością miłośników żeglarstwa i turystyki wodnej ze względu na urokliwe otoczenie oraz dogodną lokalizację. Marina przeszła kompleksową modernizację, dzięki czemu zyskała nowoczesną infrastrukturę i jeszcze wyższy standard usług. W ramach inwestycji powstały nowe pomosty, usprawniono system cumowania, rozbudowano zaplecze sanitarne oraz dodano nowoczesne udogodnienia, które zapewniają komfort i bezpieczeństwo wszystkim odwiedzającym.

– Dom w Lekartach. Dynamiczną bryłę, na którą składają się trzy osobne segmenty, przekrywa harmonijkowy dach dwuspadowy. Pokrycie dachu i części ścian stanowi gont modrzewiowy w kolorze naturalnym, dzięki czemu budynek wpisuje się w otaczające drzewa. Od strony jeziora wyróżniają go rozległe przeszklenia. Zapewniają piękny widok z wnętrza, pogłębiając wrażenie ażurowości i lekkości budynku.

– Przebudowa i termomodernizacja ośrodka zdrowia w Kalinowie. Zakres prac był bardzo szeroki. Dobudowano piętro na potrzeby GOPS-u oraz klatkę schodową z windą. Wymieniono instalacje, wyposażając budynek w odnawialne źródła energii: gruntowe pompy ciepła z 12 odwiertami pionowymi o głębokości 150 m oraz instalację

Rozbudowa z przebudową drogi gminnej: ul. Rataja w Nidzicy. Oprócz nowych chodników, parkingów i nawierzchni na odcinku od ul. Traugutta do Kraszewskiego powstała również ścieżka pieszo-rowerowa, pasy zieleni i oświetlenie uliczne z oprawami LED, nowe nasadzenia i bezpieczne przejścia dla pieszych

Instalacja termicznego przekształcania odpadów w Olsztynie

Apartamentowiec Grzegorzewska w Olsztynie

Trzy budynki wielorodzinne z wbudowanymi w bryłę garażami indywidualnymi przy ul. Truskawkowej 8, 10, 12 w Olsztynie – pierwsza w mieście inwestycja objęta rządowym programem „Mieszkanie na start”, oferująca najmcom możliwość bezzwrotnych comiesięcznych dopłat do czynszu przez 15 lat. W ramach przedsięwzięcia wybudowano 44 mieszkania wykończone „pod klucz”, przeznaczone na wynajem

fotowoltaiczną o mocy 25 kW. Zagospodarowany został również teren przed budynkiem.

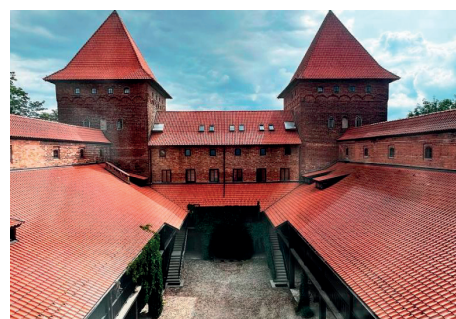
– Adaptacja budynku po Zespole Szkół Rolniczych na potrzeby Edukacyjnego Centrum Rehabilitacyjno-Medycznego w Gródkach. W budynku wymieniono stolarkę okienną i drzwiową oraz wszelkie instalacje. Zamontowana została wentylacja mechaniczna, naprawiono pokrycie dachowe. Położono nowe podłogi z materiałów zmywalnych, nienasiąkliwych i odpornych na działanie wilgoci. Dostosowano wnętrze do potrzeb użytkowników i prowadzenia zajęć oraz wykonano nowy szyb windowy likwidujący bariery architektoniczne.

– Wieża widokowa na Kurzej Górze w Kurzętniku – imponująca konstrukcja, która przyciąga turystów z całej Polski. Jej budowa rozpoczęła się w 2020 r., a oficjalnie otwarto obiekt w marcu 2022 r. Pisaliśmy szczegółowo o tej budowie na łamach IWIM. Przypomnę więc tylko skrótowo parę najbardziej charakterystycznych parametrów: wysokość – 35 m długość ścieżki na szczyt – 1972 m, konstrukcja – 69 wieżyczek wsporczych o wysokościach 3–19 m i 32 wieże pośrednie, materiał – robinia akacjowa. Belki poziome, pionowe i skośne połączono w taki sposób, aby uniknąć stalowych łączników, tworząc charakterystyczny węzeł konstrukcyjny, rzadko spotykany w polskiej architekturze.

– Apartamentowiec Grzegorzewska w Olsztynie. Projekt czerpie z lokalnej tradycji Warmii i doskonale wpisuje się w otoczenie z rzeką i zielenią, poprzez zastosowanie czerwonej cegły, nawiązującej do architektury regionu. Elementem łączącym tradycję z nowoczesnością są z kolei lukarny z czarnej blachy. To miejsce dla tych, którzy poszukują równowagi pomiędzy codziennością życia w centrum, a odpoczynkiem i czasem dla siebie. Inwestycja powstała nad samym brzegiem Łyny, tuż przy moście Mariańskim i w bezpośrednim sąsiedztwie ścieżki pieszo-rowerowej Łynostrada.

– Instalacja termicznego przekształcania odpadów w Olsztynie – nowoczesne rozwiązanie służące odzyskiwaniu energii z odpadów komunalnych. Instalacja rozpoczęła produkcję energii elektrycznej, a obecnie trwają testy części zakładu odpowiedzialnej za

produkcję ciepła. Jednym z najbardziej wymagających elementów projektu było wykonanie podziemnego bunkra przeznaczonego do magazynowania odpadów. Bunkier ten jest kluczowy dla funkcjonowania instalacji, ponieważ przechowuje odpady przed ich termicznym przekształceniem. Wykonano szczelne ściany szczelinowe o grubości 80 cm i głębokości do 18 m. Dzięki zastosowanej technologii komora bunkra uzyskała niezbędną trwałość i wodoszczelność. Zrealizowano masywną płytę denną oraz 17 barek – fundamentów specjalistycznych opartych o technologię ścian szczelinowych. Barety odpowiadają za przeniesienie obciążeń z nadziemnych części bunkra oraz sąsiednich budynków.

Zamek krzyżacki w Nidzicy to prawdziwa perła architektury gotyckiej, która wciąż budzi podziw i stanowi cenne świadectwo historyczne tego regionu

– Remont zamku i wzgórza zamkowego w Nidzicy. Zamek Krzyżacki w Nidzicy to imponująca twierdza wzniesiona przez Zakon Krzyżacki w latach 1370–1381. Jego historia sięga średniowiecza, kiedy to pełnił funkcję obronną i administracyjną, stanowiąc ważny punkt na szlaku handlowym. Zamek zbudowano w stylu gotyckim, z cegły, co wówczas było charakterystyczne dla budowli wojennych. Zamek był kilkakrotnie przebudowywany, a jego wygląd zmieniał się w zależności od potrzeb

Pełnowymiarowa sala gimnastyczna przy Szkole Podstawowej nr 2 im. Michała Kajki w Nidzicy

Rozbudowany Szpital w Ostródzie na potrzeby Izby Przyjęć, Zespołu Pracowni oraz Oddziału Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej

Centrum Rozwoju Lokalnego w Pasłęku. Budynek usługowy w jednej bryle o dwóch kategoriach: biurowo-konferencyjnej oraz zakwaterowania turystycznego i rekreacyjnego

Tężnia solankowa w Orzyszu

i właścicieli. W XIX w. budowla zaczęła popadać w ruinę, jednak w XX w. przeszła gruntowną renowację. Dziś zamek w Nidzicy jest jednym z ważniejszych zabytków regionu. Można go zwiedzać, a wewnątrz znajdują się wystawy, które przybliżają historię zamku oraz życia w średniowieczu. Warto również dodać, że zamek pełni rolę ośrodka kulturalnego, organizując różnorodne wydarzenia i imprezy historyczne.

– Tężnia solankowa w Orzyszu, tuż obok lasu przy zbiegu ul. Leśnej i 1 Maja. Inwestycja polegała na wybudowaniu obiektu sanitarnego, groty solnej, małej architektury, utwardzeniu terenu, ogrodzeniu go, oświetleniu i urządzeniu zielenią. Zaplanowane elementy małej architektury będące częścią tężni m.in.: ścianka wspinaczkowa, schody terenowe ze sceną, pergole, hamaki zewnętrzne, elementy placu zabaw np. tor przeszkód, tablica szpilkowa, głośny telefon, trampoliny sprawiają, iż oprócz głównej funkcji tężni ma ona także charakter sportowo-rekreacyjny wzmacniając tym samym sektor turystyczny gminy Orzysz.

Ufff... Dużo zgłoszeń. To bardzo cieszę się. Czekamy na was w finale na Zamku Królewskim w Warszawie.

Jeszcze ciekawostka na temat bieżącej edycji konkursu.

– W październiku organizujemy w Łazienkach Królewskich Ogólnopolską Wystawę Murali z miast, gmin i powiatów – mówi Barbara Cieślik, specjalista

ds. realizacji projektów z ramienia organizatora. – Murale w pozytywny sposób wpływają na kształtowanie przestrzeni publicznej. Pojawiają się w niej nieustannie i stają się powszechnym elementem wielu współczesnych miast.

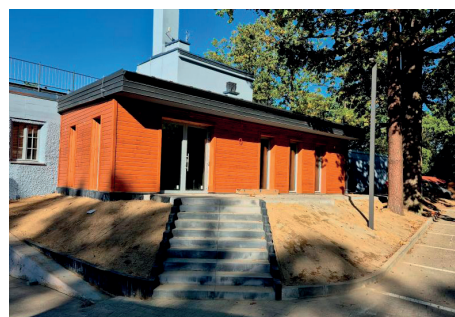
OPRACOWAŁA BARBARA KLEM

ZDJĘCIA: ARCHIWUM

ORGANIZATORA KONKURSU

Sala gimnastyczna przy Szkole Podstawowej w Lasecznie

Przebudowa i rozbudowa hotelu w Ośrodku Edukacji Historyczno-Przyrodniczej „Wilczy Szaniec” Nadleśnictwa Srokowo

Żłobek miejski w Iławie – jednokondygnacyjny, wolnostojący budynek z zapleczem technologicznym i socjalnym o powierzchni użytkowej 895 m². Obiekt przewidziany jest na 80 miejsc (cztery oddziały dzieci)

Modernizacja Ośrodka Kultury z salą kinową w Młynarach. 11 stycznia 2025 r. odbyło się jego oficjalne otwarcie

Kompleksowe rozwiązania Walraven dla systemów klimatyzacji i chłodnictwa

Firma Walraven od ponad dwóch dekad wspiera projektantów, instalatorów i generalnych wykonawców na rynku polskim, dostarczając rozwiązania do najbardziej wymagających inwestycji – od budownictwa mieszkaniowego, przez obiekty komercyjne, takie jak hotele czy biurowce, aż po instalacje przemysłowe. Nasze produkty odpowiadają na rosnące wymagania branży w zakresie bezpieczeństwa, trwałości i wygodę montażu.

Szczególnym obszarem naszej działalności są rozwiązania montażowe dla systemów klimatyzacyjnych i chłodniczych na dachach budynków, gdzie jakość produktów stanowi klucz do długofalowej, bezproblemowej pracy instalacji.

Ramy pod urządzenia klimatyzacyjne

Jednostki klimatyzacyjne, będące sercem systemu, wymagają zastosowania odpowiednich konstrukcji wsporczych zapewniających ich bezpieczną pracę podczas wielu lat eksploatacji.

Projektując takowe bierzemy pod uwagę następujące aspekty:

- ▶ **Nośność i stabilność konstrukcji** – kluczowe znaczenie ma nie tylko precyzyjny dobór profili nośnych odpowiednich do ciężaru urządzenia, lecz także uwzględnienie lokalizacji montażu. W przypadku jednostek instalowanych na otwartych, nieosłoniętych dachach, przy zastosowaniu bezinwazyjnych stóp Yeti®, należy dodatkowo przeanalizować działanie sił parcia wiatru. Pozwoli to wyeliminować ryzyko przewrócenia konstrukcji wsporczej, zwłaszcza w przypadku wąskich i wysokich podkonstrukcji.
- ▶ **Obciążenia przekazywane na warstwy dachu** – w przypadku montażu jednostek posadowionych bezpośrednio na warstwach pokrycia dachowego, kluczowe znaczenie ma właściwy dobór rozmiaru oraz liczby stóp dachowych Yeti®. Odpowiednio rozłożone obciążenie minimalizuje ryzyko nadmiernego ugięcia warstw izolacyjnych. Przy doborze uwzględniamy parametr CS(10), określający naprężenie, przy którym dochodzi do 10% odkształcenia materiału izolacyjnego. Ograniczenie ugięć ma za zadanie także zapobieganie zastojom wody oraz nadmiernym naprężeniom membrany dachowej.
- ▶ **Przebiecia przez warstwy dachu** – w przypadku podkonstrukcji dla jednostek kotwionych do płyty stropowej, zastosowanie marek dachowych Walraven umożliwia wykonanie szczelnej i trwałej bariery wodnej w miejscu przejścia konstrukcji przez warstwy wykończeniowe. Ich zamknięty profil zapewnia łatwą i skuteczną obróbkę dekarską, która minimalizuje ryzyko przecieków do powłok dachowych.
- ▶ **Ograniczenia dotyczące nośności dachu** – w sytuacjach, gdy dach nie pozwala na bezpośrednie przeniesienie dużych obciążeń (np. na blasze trapezowej), konieczne jest precyzyjne rozmieszczenie stóp dachowych Yeti®. Alternatywnie można zastosować wymiany wykonane z profili Walraven Maxx, które pozwalają przenieść obciążenia na dźwigary dachowe konstrukcji dachu.
- ▶ **Wibroizolacja** – montaż urządzeń bezpośrednio do konstrukcji budynku niesie ze sobą dodatkowe ryzyka związane z przenoszeniem wibracjami. Zalecane jest zastosowanie elementów z serii

Walraven VibraTek®. To kompletna gama komponentów sprężynowych i elastomerowych, dedykowanych do skutecznego tłumienia drgań generowanych przez wirujące części urządzeń. System VibraTek® umożliwia redukcję wibracji nawet do 99% w stosunku do wartości pierwotnych.

- ▶ **Ochrona antykorozyjna** – wszystkie stalowe komponenty przeznaczone do montażu na zewnątrz zabezpieczamy powłoką Bis Ultra Protect® 1000. Jest to zaawansowana technologia ochrony na dedykowana do środowisk korozyjnych klasy C1–C4. Produkty z tej gamy pozytywnie przechodzą test 1000 godzin w komorze solnej. Co więcej, szyny montażowe w tej powłoce posiadają właściwości samopaszywacji – po przecięciu ich powierzchnia samistnie się regeneruje w ciągu kilku miesięcy, eliminując potrzebę dodatkowego zabezpieczania krawędzi i przyspieszając montaż.

Dla jednostek zewnętrznych o masie do 150 kg i wysokości nieprzekraczającej 700 mm opracowaliśmy standardowe rozwiązania dostępne pod jednym numerem katalogowym:

- ▶ **67685501** – BIS Yeti® 335: stelaż dla jednego urządzenia
- ▶ **67685502** – BIS Yeti® 335: stelaż dla dwóch urządzeń

Stelaże są wstępnie prefabrykowane i pakowane w kompaktowe kartony, co znacząco ułatwia transport. Montaż na miejscu ogranicza się do połączenia kilku komponentów, a cały proces trwa maksymalnie 15 minut.

W przypadku jednostek o innych parametrach, nasi inżynierowie z Działu Technicznego Wsparcia Sprzedaży oferują indywidualne wsparcie projektowe oraz dobór rozwiązań dostosowanych do specyfiki danej inwestycji.

Bloki chłodnicze – skuteczna i trwała izolacja

Instalacje chłodnicze stawiają szczególne wymagania w zakresie eliminacji mostków termicznych i kondensacji. Odpowiedzią Walraven na te wyzwania są systemy bloków izolacyjnych **BISOFIX E** oraz **BISOFIX PIR**.

Wykonane ze sztywnej pianki PIR, cechują się wyjątkowo niskim współczynnikiem przewodzenia ciepła λ . W połączeniu z obejmami **2S**, **Bifix G2** oraz **HD500**, rozwiązania te gwarantują trwałe i bezpieczne mocowanie rurociągów.

Obejma wyprowadzona na zewnątrz warstwy izolacyjnej pozwala na uniknięcie powstawania mostków termicznych. Bloki BISOFIX dostępne są w szerokim zakresie średnic – od $\varnothing 8$ mm do DN400 – oraz w wielu wariantach grubości izolacji, co pozwala na ich wszechstronne zastosowanie w różnorodnych instalacjach chłodniczych.

walraven

Walraven Sp. z o.o.
ul. Isep 3, 31-588 Kraków

tel. 12 684 00 95
walraven.com

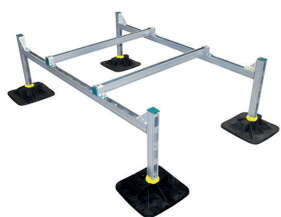
Podesty serwisowe Walraven – bezpieczeństwo i elastyczność montażu

Współczesne standardy BHP kładą coraz większy nacisk na bezpieczną obsługę oraz serwisowanie urządzeń technicznych. Walraven oferuje kompleksowe rozwiązania umożliwiające projektowanie i montaż podestów serwisowych dostosowanych do indywidualnych warunków. W procesie projektowania przestrzegamy wytycznych normy **PN-EN ISO 14122: Bezpieczeństwo maszyn – Stałe środki dostępu do maszyn**, co zapewnia zgodność z obowiązującymi przepisami i najwyższy poziom ochrony.

W wielu przypadkach dostawa i montaż podestów realizowana jest na etapie, gdy dach budynku został już finalnie wykończony. Dlatego konstrukcje Walraven oparte na stopach dachowych **Yeti®** w kombinacji z szynami montażowymi **RapidStrut®** w powłoce **BUP1000** stanowią niezastąpioną alternatywę dla rozwiązań spawanych.

Kluczowe zalety systemu:

- ▶ **Elastyczność montażu** – możliwość precyzyjnego dopasowania konstrukcji bezpośrednio na placu budowy
- ▶ **Odporność na korozję** – powłoka BUP1000 zapewnia długotrwałą ochronę w wymagających warunkach atmosferycznych
- ▶ **Ochrona warstw dachu** – brak konieczności przebijania membrany dachowej eliminuje ryzyko utraty gwarancji szczelności
- ▶ **Nieograniczone możliwości konfiguracji** – podest dla każdego scenariusza projektowego

6768 5 501

6768 5 502

Prefabrykacja – szybciej, precyzyjniej, bez ryzyka

Odpowiadając na potrzeby rynku, oferujemy naszym Klientom nie tylko dostawę pojedynczych komponentów, lecz także kompleksową usługę prefabrykacji – zarówno częściowej, jak i pełnej – dostosowaną do indywidualnych wymagań danego projektu.

Prefabrykacja realizowana przez doświadczonych specjalistów Walraven znacząco przyspiesza proces ostatecznego montażu na placu budowy, minimalizując ryzyko błędów i przestojów. Prefabrykacja uniezależnia montaż na budowie od warunków pogodowych, podnosi jakość tego montażu i zapewnia bezpiecznie warunki pracy. Klienci zyskują pewność, że wszystkie elementy zostaną właściwie dopasowane, połączone i przygotowane do szybkiego, bezproblemowego posadowienia konstrukcji w terenie.

BIM – cyfrowe wsparcie projektowe

W dynamicznym środowisku projektowym dostępność aktualnych bibliotek cyfrowych stanowi podstawę efektywnej pracy. Dlatego stworzyliśmy platformę www.bim.walraven.com, która zapewnia naszym Klientom szybki i bezpośredni dostęp do modeli produktów oraz kompletnych rozwiązań systemowych Walraven.

Oferujemy dwa główne sposoby korzystania z naszej biblioteki BIM:

- ▶ Pobieranie plików ze strony [www](http://www.bim.walraven.com)
- ▶ Plug-in Walraven- zalecany przez nas sposób pracy z bibliotekami produktów- instalowany wewnątrz środowiska Revit znacząco przyspiesza proces projektowy i implementację odpowiednich produktów do projektu.

Zakończyła się budowa dworca kolejowego Olsztyn Główny

Pociągi pod żaglami

Nowoczesna bryła nawiązująca swym wyglądem do żagla, nadająca lekkości przeszklona elewacja oraz funkcjonalna przestrzeń dla podróżnych – to główne atuty nowego dworca Olsztyn Główny. Przebudowane i zadaszone perony, czytelne oznakowanie i informujące o odjazdach wyświetlacze – to efekt modernizacji stacji kolejowej.

Dzięki inwestycji odmieniono wizerunek zarówno dworca kolejowego, jak i całej stacji. Nowy dworzec i zmodernizowana stacja Olsztyn Główny tworzą największy węzeł kolejowy w regionie

To czwarty w historii miasta dworzec główny w Olsztynie. Pierwszy wzniesiono w 1872 r., w trakcie budowy linii z Torunia do ówczesnej granicy państwa. Drugi powstał w latach 1945–48 przez przebudowę ruin spalonego poprzednika, natomiast trzeci w latach 1969–1971. Dzięki zakończonej 17 lutego 2025 r. inwestycji powstał nowoczesny, dostosowany do potrzeb wszystkich pasażerów budynek dworca oraz reprezentacyjna przestrzeń przed nim integrująca kolej z miejskimi środkami transportu. Niezwykle ważnym aspektem inwestycji była budowa nowego tunelu pod dworcem i peronami, który łączy, dotychczas rozdzielone torami, dwie części miasta.

– To znaczne ułatwienie i poprawa komfortu podróżowania dla coraz większej liczby pasażerów, którzy korzystają z olsztyńskiego Dworca Głównego

– mówi Paweł Lisiewicz, członek zarządu PKP S.A. – Według informacji Urzędu Transportu Kolejowego w 2023 r. stacja obsługiwała średnio 9,5 tys. pasażerów na dobę, to o 700 pasażerów więcej w porównaniu z rokiem poprzednim.

Nowy budynek dworca został wzniesiony na planie trapezu, z przeszkloną fasadą nadającą całej konstrukcji lekkości. Wyglądem – w zamyśle architektów – przypomina żagiel, co jest nawiązaniem do charakteru Warmii i Mazur. Uwagę zwraca elewacja frontowa, na której znalazł się wielkoformatowy zegar, a tuż pod nim – zgodnie z zaleceniami konserwatora zabytków – pochodzący z poprzedniego dworca neon „Dworzec Kolejowy”. Zabytkowy podświetlany napis o długości ponad 18 m, składający się z liter o wysokości 123 cm każda, został poddany renowacji. To nie jedyny element historyczny, który

znalazł się w nowym budynku – w holu dworca możemy zobaczyć mozaikę oraz tablicę z historią dworca.

Obiekt ma trzy kondygnacje: podziemną i dwie nadziemne. Przestrzeń obsługi podróżnych zajmuje dwie, w podziemiu zaprojektowano pomieszczenia kas biletowych, toalety oraz strefę podróżnego, natomiast na parterze – hol z dostępem do poczekalni oraz strefę dla rodziców z dziećmi. Na obu piętrach znajdują się także lokale handlowe. Dzięki nim podróżni będą mogli skorzystać z usług kilku saloników prasowych z możliwością zakupu jedzenia, znajdą się tu także piekarnia i lokal gastronomiczny oraz kilka automatów vendingowych z przekąskami, a na poziomie -1 dostępne są już także skrytki bagażowe. Drugą kondygnację naziemną zajmą pomieszczenie biurowe. W budynku dworca zapewnione zostały lokale dla kolejowych spółek i organizacji, takich jak Straż Ochrony Kolei, WARS, TK Telekom, PKP Intercity i POLREGIO. Natomiast w części podziemnej znajduje się przejście prowadzące na perony i dalej w kierunku dzielnicy Zatorze.

Dla zobrazowania wielkości inwestycji kilka liczb: wysokość użytkowa pomieszczeń: 2,4–3,46 m, wysokość budynku: (od wejścia z placu 00) 11,75 m – w najwyższym punkcie dachu, szerokość: 29,80 m, długość: północna elewacja – 73,42 m, południowa elewacja – 58,02 m; powierzchnia zabudowy: 1960 m², powierzchnia użytkowa: 4057 m², powierzchnia całkowita: 5492 m² i kubatura: 31 000 m³.

Zagospodarowanie terenu o powierzchni 12 150 m²: zabudowa dworca: po obrysie elewacji: 960 m², po obrysie dachu: 2640 m²; teren biologicznie czynny: 1350 m², utwardzenia, dojścia, dojazdy, place, schody terenowe: 8639 m², nawierzchnia z parkingu i dróg manewrowych z kostki betonowej – 2165 m², nawierzchnia z chodników i placów dla

Hol główny dworca

**Inwestor: PKP SA
i PKP PLK SA**

**Wykonawca robót
budowlanych: Torpol SA**

**Projekt: Pracownia
Architektoniczna
TPF z Warszawy**

**Kierownik budowy:
Szymon Mossakowski**

**Kierownik projektu:
Aziz Huseynow**

ruchu pieszego z płyt betonowych – 4383 m² i nawierzchnia ścieżki rowerowej o nawierzchni bitumicznej – 243 m².

Nowy Olsztyn Główny jest całkowicie pozbawiony barier architektonicznych i w pełni przystosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a także dla osób starszych, z ciężkim bagażem czy wózkiem dziecięcym. Na dworcu zainstalowano szereg usprawnień, takich jak ścieżki prowadzące z polami uwagi, oznaczenia w alfabecie Braille'a, obniżone okienka kasowe, mapy dotykowe dworca, a także urządzenia wzmacniające dźwięk w aparatach słuchowych.

Dzięki zastosowaniu wielu rozwiązań technicznych oraz systemów inteligentnego zarządzania budynkiem Olsztyn Główny stał się niskoemisyjny i energooszczędny. Warto choćby wspomnieć, iż na dachu budynku zaprojektowano największą spośród wszystkich dworców kolejowych w Polsce instalację fotowoltaiczną, składającą się łącznie z 746 sztuk paneli o łącznej mocy minimalnej 276 kWp. Natomiast w samym budynku zamontowano wentylację z odzyskiem ciepła oraz energooszczędne oświetlenie wykonane w technologii LED, a także system zarządzający instalacjami i urządzeniami oraz optymalizujący zużycie energii cieplnej, elektrycznej i wody. Metamorfozę przeszła również przestrzeń przed dworcem. Zaprojektowano ją jako reprezentacyjny plac miejski przecięty ciągami pieszymi z pochylniami i schodami prowadzącymi do przejścia podziemnego, które przechodzi pod dworcem i łączy się z poziomem -1 budynku. Po jego zachodniej stronie jest parking naziemny mający łącznie 58 miejsc postojowych, w tym 43 dla samochodów osobowych, cztery dla osób z niepełnosprawnościami, dwa do ładowania pojazdów elektrycznych,

Wyjście na perony

a także strefę kiss&ride oraz dostaw, postój taxi i zatoczkę autobusową. Po wschodniej stronie placu zlokalizowana jest wiatła rowerowa dla 80 jednośladów. Natomiast w centralnej części placu znajduje się przestrzeń rekreacyjna z powierzchniami zielonymi oraz miejscami do siedzenia.

Przebudowane zostały cztery perony, z których wygodniej wsiada się do pociągów w kierunkach Warszawy, Trójmiasta, Elku, Iławy, Braniewa czy Szczytna. Zadaszone perony mają antypoślizgową nawierzchnię, są na nich ławki, nowe oświetlenie, gabloty informacyjne oraz czytelne oznakowanie, ułatwiające poruszanie się po stacji. O odjazdach pociągów informują wyświetlacze.

– Zmodernizowana stacja to epokowa zmiana jakościowa, tak oczekiwana przez mieszkańców, ale także turystów przyjeżdżających do stolicy woj. warmińsko-mazurskiego – mówi Marcin Mochocki, członek zarządu PKP Polskich Linii Kolejowych S.A.

Łatwiejszy dostęp do kolei, zwłaszcza dla osób o ograniczonych możliwościach poruszania się, zapewnia przebudowane przejście podziemne z windami i schodami ruchomymi, prowadzącymi na perony. Przejście jest szersze, wyższe oraz dłuższe o 100 m, łącząc stację z osiedlem Zatorze, gdzie przy ul. Marii

Zientary-Malewskiej powstało nowe wejście ze schodami i windą.

Na stacji wymieniono 28 km torów oraz 116 rozjazdów, po których ruch pociągów prowadzony jest z nowej nastawni z nowoczesnymi urządzeniami komputerowymi. Modernizację przeszła także towarowa część stacji, którą przystosowano do ruchu cięższych i dłuższych pociągów. Jest również więcej zelektryfikowanych torów do obsługi składów towarowych, które mogą być prowadzone lokomotywami elektrycznymi, a nie spalinowymi.

– Z ramienia wykonawcy chciałbym dodać, iż wszystkie prace na części stacyjnej i dworcowej były prowadzone jednocześnie i przy stałym ruchu pociągów i pasażerów. Dzięki realizacji całej inwestycji przez jednego wykonawcę udało się zminimalizować utrudnienia dla pasażerów w trakcie realizacji – mówi Aziz Huseynow, zastępca dyrektora Pionu Budownictwa Ogólnego Torpol SA.

Budowa nowego dworca Olsztyn Główny to inwestycja zrealizowana przez Polskie Koleje Państwowe S.A. z dofinansowaniem ze środków unijnych z Programu Operacyjnego Polska Wschodnia. Jej koszt to 97 mln zł brutto.

OPRACOWAŁA BARBARA KLEM
ZDJĘCIA: ARCHIWUM INWESTORA

Wspomnienie zimy, widok na dworzec od strony torów

Trwa budowa nowego obiektu na potrzeby Centrum Urazowego Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie

Inwestycja dla zdrowia

Jedną z najważniejszych inwestycji szpitalnych w województwie warmińsko-mazurskim realizuje Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Olsztynie. Projekt pn. Budowa nowego budynku na potrzeby Centrum Urazowego ma być gotowy w drugiej połowie 2026 r.

Inwestycja zakłada rozbudowę budynku szpitalnego o południowe skrzydło, połączone z budynkiem głównym szpitala oraz blokiem operacyjnym. Będzie to nowoczesny, trzykondygnacyjny obiekt medyczny o powierzchni blisko 3,5 tys. m², który będzie funkcjonalnie zintegrowany z istniejącym kompleksem szpitalnym.

- Rozbudowa jest niezbędna, aby dostosować placówkę do obowiązujących standardów określonych

w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z 27.06.2019 r. w sprawie szpitalnego oddziału ratunkowego. Obecna infrastruktura, ze względu na ograniczoną powierzchnię, uniemożliwia realizację wielu wymogów formalnych i organizacyjnych - uzasadnia Irena Kierzkowska, dyrektor szpitala. - Nowy obiekt umożliwi szybką, interdyscyplinarną reakcję zespołów medycznych i skróci czas transportu pacjentów do odpowiednich oddziałów. Inwestycja przełoży

Kierownik budowy
Klaudia Breńska

Kierownik kontraktu:
Grzegorz Chudzik

Inspektorzy nadzoru:
Sławomir Kowalczyk
(bud.), **Arkadiusz Przewłocki** (sanit.), **Marek Wyszowski** (el.) i **Jan Chojecki** (teletechnika)

Inwestor: Województwo
Warmińsko-Mazurskie
Urząd Marszałkowski
Województwa Warmińsko-
Mazurskiego w Olsztynie
reprezentowanym
przez Wojewódzki
Szpital Specjalistyczny
w Olsztynie

Generalny wykonawca:
Budimex SA

Dyrektor rejonu -
Piotr Doroszko

Na zdjęciu część ekipy inżynierskiej odpowiedzialnej z ramienia generalnego wykonawcy za realizację (od lewej): kierownicy robót: Kinga Milewska-Bilko, Barbara Duliasz i Katarzyna Raubo, Karol Żabik – kierownik robót sanitarnych, Grzegorz Chudzik – kierownik kontraktu i Nikodem Kojtek – majster budowy

się na zwiększenie dostępności i jakości świadczonych usług medycznych, poprawę komfortu i bezpieczeństwa pacjentów oraz warunków pracy personelu medycznego. Wzmocni także rolę Centrum Urazowego w systemie ratownictwa medycznego Warmii i Mazur.

Budynek został zaprojektowany w formie zwartej bryły, o przemyślanej funkcjonalności, dostosowanej do specyfiki wysokospecjalistycznych świadczeń medycznych. Kondygnacja podziemna przeznaczona została na pomieszczenia techniczne, magazynowe oraz zaplecze sanitarne dla personelu, w tym szatnie i pomieszczenia gospodarcze. Parter stanowi serce obiektu – znajdzie się tu w pełni wyposażony SKOR, zaprojektowany z uwzględnieniem wymogów szybkiej diagnostyki i interwencji ratujących życie. Na pierwszym piętrze zlokalizowany zostanie Oddział Kliniczny Ortopedii, Traumatologii i Chirurgii Kręgosłupa

z dostępem do sal chorych, gabinetów zabiegowych oraz zaplecza dla personelu. Drugie piętro zajmować będzie Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii, zaprojektowany z naciskiem na szybki dostęp do infrastruktury operacyjnej i najwyższy standard opieki nad pacjentami w stanie zagrożenia życia.

Jednym z istotnych elementów funkcjonalnych jest podjazd dla karet, umożliwiające jednocześnie przyjęcie dwóch zespołów ratowniczych. Przestrzeń manewrowa została zaprojektowana z myślą o całkowitej ochronie pacjentów przed czynnikami atmosferycznymi – poprzez zastosowanie bram szybkobieżnych, które automatycznie otwierają się i zamykają podczas wjazdu. Karetki będą dojeżdżały od strony istniejącego wjazdu przy ul. Żołnierskiej. Zaplanowano również niezależne wejście główne dla pieszych, w pełni przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, z pochylniami,

oznaczeniami kontrastowymi i dostępnością windy.

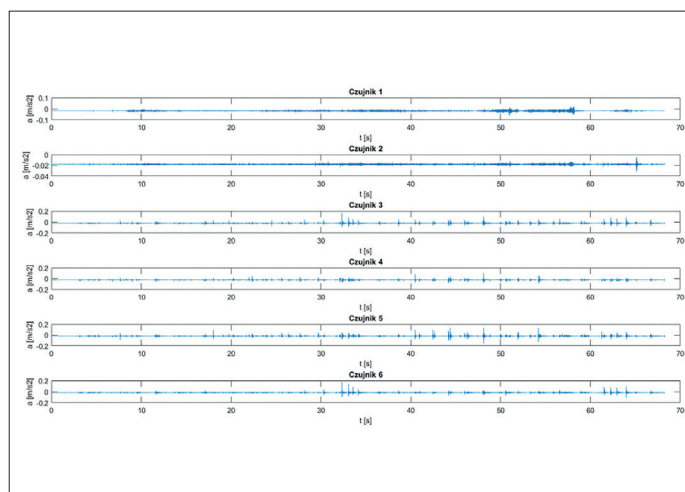
Z myślą o szybkim transporcie pacjentów z lądowiska śmigłowców bezpośrednio do SKOR-u, przebudowane zostaną zewnętrzne ciągi komunikacyjne, które umożliwią bezpośredni przewóz chorych bez potrzeby użycia dodatkowych środków transportu sanitarnego. Nawierzchnie będą gładkie, bezwibracyjne, co znacząco poprawi komfort pacjentów i pozwoli na bezpieczny transport. Dodatkowo zastosowane zostaną barierki ograniczające dostęp osób postronnych podczas przejazdu noszy z pacjentem.

Dla zapewnienia pełnej integracji nowego obiektu z istniejącymi strukturami szpitala, przewidziano dwa łączniki: na parterze – łączący nowy budynek z hollem windowym na styku bloku operacyjnego i budynku głównego na poziomie niskiego parteru oraz na pierwszym piętrze – umożliwiający komunikację z wysokim parterem bloku operacyjnego. Takie rozwiązanie pozwoli na sprawny i bezpieczny transport pacjentów na blok operacyjny, a także na szybkie przemieszczanie się personelu i sprzętu medycznego między oddziałami.

21 lipca 2023 r. inwestor podpisał umowę z wykonawcą – firmą Budimex SA. Plac budowy przekazano inżynierom 3 sierpnia. I... na początek kilka liczb, które pozwolą nam wyobrazić sobie rozmiar inwestycji, a więc powierzchnie: netto – 5281,85 m², użytkowa – 2944,55 m², ruchu – 1860,10 m², usługowa – 477,20 m², zabudowy – 2081 m², całkowita – 6320,99 m² i kubatura brutto – 28 396,79 m³.

Rys. 1. Chmura punktów bryły budynku lecznicy wykonana w celu kontroli bezpieczeństwa prac budowlanych, dla istniejących obiektów szpitalnych

Rys. 2. Odczyty z czujników drgań, świadczące o nieznaczającym wpływie palowania na istniejące budynki

Budowa Centrum Urazowego przy Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Olsztynie to nowoczesna infrastruktura ratująca życie

Budynek powstaje w technologii żelbetowej konstrukcji monolitycznej, gwarantującej trwałość, odporność na wibracje oraz możliwość pełnej kontroli nad parametrami konstrukcyjnymi na każdym etapie realizacji. Jego elewacja została zaprojektowana w technologii lekko-mokrej z wykorzystaniem spieku kwarcowego, co zapewni trwałość, estetykę oraz łatwość utrzymania w czystości. Zastosowane materiały wykończeniowe są zgodne z rygorystycznymi wymaganiami dla obiektów ochrony zdrowia. Dach będzie płaski, dostosowany do montażu urządzeń technicznych.

Wnętrza zaprojektowano z uwzględnieniem najnowszych standardów budownictwa medycznego. Każdy element wykończenia – od posadzek po sufity – dobrany został pod kątem higieniczności, odporności chemicznej i mechanicznej oraz łatwości w utrzymaniu czystości. Podłogi w strefach zabiegowych i sanitarnych będą wykonane z materiałów antypoślizgowych, bezspoinowych, umożliwiających łatwą dezynfekcję. Ściany zabezpieczone zostaną panelami ochronnymi i powłokami odpornymi na środki dezynfekujące. Sufity podwieszane zapewnią dostęp do instalacji technicznych i poprawią akustykę przestrzeni. Wszystkie pomieszczenia spełniać będą wymogi dostępności architektonicznej.

– Początek realizacji był jednym z najbardziej wymagających etapów – mówi Klaudia Breńska, kierownik budowy.

– Budowa nowego obiektu w bezpośrednim sąsiedztwie funkcjonującego szpitala oraz lądowiska helikopterów wymagała od nas precyzyjnego planowania, koordynacji oraz wyjątkowej dyscypliny organizacyjnej.

Pierwszym zadaniem była przebudowa istniejącej infrastruktury podziemnej: sieci sanitarnej, deszczowej, elektrycznej oraz wodnej. Wszystkie te prace musiały być prowadzone bez przerywania ciągłości działania szpitala, co stanowiło ogromne logistyczne wyzwanie.

– Przebudowaliśmy sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej, następnie wykonaliśmy nowe zbiorniki na wodę, rurociągi zasilające i opróżniające oraz przełączenie budynków na zasilanie z sieci miejskiej. Istniejące zbiorniki i hydrofory zostały zdemontowane, a w ich miejsce zamontowaliśmy nowe urządzenia, jednocześnie realizując skomplikowane podłączenia w hydroforni i do budynku głównego – kontynuuje kierownik budowy. – Kluczowym elementem tego etapu było wykonanie dwóch nowych zbiorników rezerwowych na wodę o łącznej pojemności ponad 200 m³ (każdy o długości 22 m i średnicy 2,6 m), które pełnią funkcję zarówno zaopatrzenia bytowego, jak i przeciwpożarowego. Ich uruchomienie umożliwiło rozbiórkę starego zbiornika znajdującego się na terenie nowo powstającego budynku.

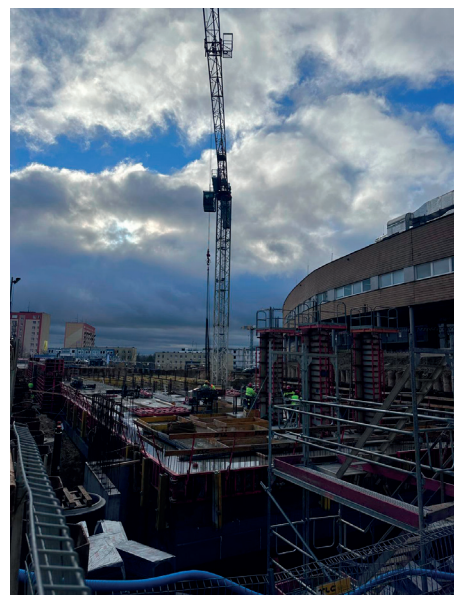
Inwestycja nie tylko zwiększy możliwości operacyjne Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie, ale też znacząco poprawi standard i szybkość udzielania pomocy pacjentom w stanie zagrożenia życia

Nowoczesna architektura, przemysłowa logistyka medyczna oraz zaawansowane rozwiązania techniczne czynią z tego projektu jeden z najnowocześniejszych obiektów medycznych w regionie

Nowopowstający obiekt sąsiaduje bezpośrednio z głównym budynkiem szpitala i budynkiem bloków operacyjnych. Różnica wysokości terenu pomiędzy fundamentami nowego budynku, a istniejącą infrastrukturą i drogą pożarową sięgała od 5 do nawet 9 m, co wymagało odpowiedniego zabezpieczenia wykopu. Zabezpieczenie to zostało zrealizowane w technologii pali CFA, które pozwoliły na bezpieczne prowadzenie prac bez ingerencji w konstrukcję istniejących budynków szpitala. Z kolei od strony drogi pożarowej zastosowano grodzice stalowe metodą wplukiwania, co zapewniło stabilność gruntu i bezpieczeństwo sąsiadujących ciągów komunikacyjnych.

– Z uwagi na newralgiczne położenie inwestycji, nawiązaliśmy współpracę z Wydziałem Geoinżynierii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie wspierając się ich specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem – dodaje Klaudia

Nowy budynek został zaprojektowany z myślą o najwyższych standardach leczenia oraz ergonomii pracy personelu medycznego

Breńska. – dr hab. inż. Piotr Srokosz, prof. UWM wraz z dr inż. Joanną Pawłowicz i dr. inż. Piotr Bilko – eksperci z uczelni, przeprowadzili badania wpływu robót budowlanych na konstrukcję istniejących budynków. Był to skanining laserowy (rys. 1) istniejących budynków w celu weryfikacji ewentualnych odkształceń geometrycznych i uszkodzeń konstrukcji. Dodatkowo, ze względu na bliskość budynku, w którym znajdują się sale operacyjne, wykonywano precyzyjne pomiary drgań podczas prac pałowych, aby zapewnić bezpieczeństwo i minimalizować ryzyko negatywnego wpływu na działające obiekty. Zgodnie z przypuszczeniami oddziaływania te były minimalne. Przykładowy zestaw wyników pokazano na rys. 2. Równolegle biuro geodezyjne prowadziło ciągły monitoring osiadania. Wyniki analiz wykazały, że mimo głębokich wykopów nie odnotowano niepożądanych przemieszczeń ani odkształceń.

Po wykonaniu wykopów i demontażu zbiornika, montażu żurawia wieżowego zaczęła powstawać żelbetowa konstrukcja budynku. Do tej pory (początek

maja – przyp. red.) wykonawcy zużyli ok. 3,5 tys. m³ betonu.

– Przed nami kolejne 500 m³ – mówi kierownik budowy. – Mimo trudnych warunków i skomplikowanego terenu udało nam się zakończyć zasadnicze etapy konstrukcyjne. Aktualnie jesteśmy na końcowym etapie prac konstrukcyjnych. Wykonaliśmy już zasyпки budynku, usunęliśmy grodzice, trwają prace nad wewnętrznymi instalacjami, posadzkami, dachem, stolarką okienną. Kolejne etapy; wykończenia wnętrz, instalacje specjalistyczne, zagospodarowanie terenu to wreszcie (uśmiech) ta część inwestycji mniej uciążliwa, ale równie ważna – zbliża nas każdego dnia do momentu, kiedy nowoczesny obiekt Centrum Urazowego zacznie służyć pacjentom. Rozpoczęcie tej inwestycji przypominało układanie domku z kart – każdy element musiał być precyzyjnie zaplanowany i zrealizowany w odpowiedniej kolejności, aby nie zaburzyć funkcjonowania szpitala i nie narazić zdrowia ludzi dbając przy tym oczywiście o pełne bezpieczeństwo i higienę pracy na budowie. Dziś, po miesiącach

intensywnych prac, mogę z dumą powiedzieć, że wykonaliśmy kawał dobrej roboty.

Jednym z dodatkowych wyzwań organizacyjnych jest lokalizacja placu budowy w bezpośrednim sąsiedztwie lądowiska helikopterów. Zgodnie z przepisami i procedurami bezpieczeństwa, każdorazowo jestem informowana o przylocie śmigłowca. W takim przypadku: operator żurawia otrzymuje sygnał do natychmiastowego opuszczenia strefy operacyjnej, wstrzymujemy ruch sprzętu budowlanego w określonym obszarze, ramię żurawia jest obracane w bezpieczną pozycję poza strefą lądowania. Na noc żuraw musi być zakotwiony na specjalnie zaprojektowanych blokach żelbetowych, które opracowano z myślą o tej konkretnej lokalizacji. Każdy z tych elementów wymaga wyjątkowej dyscypliny i ścisłej współpracy całego zespołu.

Szacunkowa wartość projektu ok. 80 mln zł.

OPRACOWAŁA BARBARA KLEM

ZDJĘCIA: BUDIMEX SA

OPINIA KIEROWNIKA BUDOWY

Klaudia Breńska, Budimex SA:

Jestem dumna, że mogę pełnić funkcję kierownika budowy na tej inwestycji. To już moja druga duża realizacja w tej roli. Pierwszą była budowa nowoczesnego budynku Wydziału Prawa i Administracji w Olsztynie – inwestycja o dużym znaczeniu dla środowiska akademickiego i regionu. Po jej zakończeniu moja firma została wybrana do realizacji kolejnego, bardzo prestiżowego projektu – budowy nowego obiektu na potrzeby Centrum Urazowego Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie. Jest to z pewnością wymagająca, ale jednocześnie niezwykle interesująca inwestycja. Praca przy obiektach medycznych wiąże się z koniecznością zachowania najwyższych standardów jakości, bezpieczeństwa i higieny, a także ze ścisłym przestrzeganiem szczegółowych przepisów technicznych i sanitarnych. Każdy etap realizacji wymaga dokładnego planowania i bieżącej koordynacji wielu branż – od konstrukcyjnej, przez instalacyjną, po technologię medyczną.

To, co najbardziej cenię w tej pracy, to możliwość realnego wpływu na otoczenie oraz świadomość, że tworzony przez nas budynek będzie służył społeczeństwu – pacjentom i personelowi medycznemu – przez wiele lat. Kierowanie takim projektem to nie tylko duża odpowiedzialność, ale również ogromna satysfakcja zawodowa. Praca z profesjonalnym zespołem, codzienne rozwiązywanie problemów technicznych i obserwowanie, jak z dnia na dzień rośnie coś tak znaczącego, daje mi ogromną motywację i poczucie spełnienia. Jestem przekonana, że dzięki zaangażowaniu całego zespołu oraz współpracy z inwestorem, projektantami i nadzorem uda się zrealizować ten ambitny projekt z sukcesem. Cieszę się, że mogę być jego częścią i z niecierpliwością czekam na jego ukończenie.

AARSLEFF

ZACZNIJ OD FUNDAMENTÓW

Budowa obiektów mieszkaniowych na wymagającym gruncie wiąże się z koniecznością zastosowania nowoczesnych technologii, które gwarantują stabilność i bezpieczeństwo konstrukcji.

Kluczowym czynnikiem decydującym o powodzeniu inwestycji jest wybór odpowiedniego fundamentu, dostosowanego do specyfiki terenu oraz warunków geotechnicznych.

Dobór właściwego fundamentu odgrywa kluczową rolę w powodzeniu inwestycji, zapewniając jej stabilność i trwałość.

Posadowienie domów i obiektów wielorodzinnych na palach i kolumnach czyli fundamentach pośrednich jest gwarancją solidnego fundamentu. W Polsce popularność tego typu rozwiązań wzrasta z roku na rok. Coraz więcej architektów i inżynierów poleca to rozwiązanie jako najlepszy wybór przy posadowieniu obiektu na działce o gruncie słabonośnym. Rośnie też liczba zadowolonych klientów, którzy dzięki temu zyskali pewność, że ich dom ma naprawdę solidne fundamenty. Posadowienie domów na palach i kolumnach staje się argumentem, który przyciąga klientów do inwestycji. Czym zatem są fundamenty głębokie? Gdzie tkwi ich sekret? Czy mogą być zastosowane wszędzie? Co zyskujemy stosując je?

Technologie pali prefabrykowanych, pali i kolumn formowanych w gruncie pozwalają na sprawną stabilizację podłoża w krótkim czasie. Stosujemy je przy wznoszeniu fundamentów domów jednorodzinnych i budynków mieszkalnych, jak również przy większych inwestycjach (np. obiektów kubaturowych – przemysłowych, handlowych) czy do utwardzenia podjazdu.

Główne zalety pali prefabrykowanych:

- możliwość pełnego dostosowania do projektu,
- gotowość do przenoszenia obciążeń bez względu na warunki gruntowe,
- łatwość w kontroli nośności,
- optymalne koszty,
- krótki czas realizacji,
- szybszy postęp prac,
- czysty plac budowy,
- stosunkowo mało sprzętu na terenie budowy,
- niezależność od warunków pogodowych.

Dzięki ich zastosowaniu można posadowić konstrukcję w warstwie nośnej gruntu, którą wskazał projektant fundamentów.

Do każdego zlecenia podchodzimy indywidualnie, dlatego nasi klienci każdorazowo mogą liczyć na profesjonalne doradztwo doświadczonych ekspertów AARSLEFF. Specjalizujemy się w wykonywaniu fundamentów pośrednich czyli głębokich. W swojej ofercie mamy rozwiązania dla każdego i na każdą kieszeń.

Na uwagę zasługuje jedna z najbardziej polecanych przez nas technologii mianowicie: pale prefabrykowane.

Instalacja pali prefabrykowanych to proces zaliczany do szybkich i czystych technologicznie. Oznacza to, że montując pale prefabrykowane, nie produkuje się urobku gruntu, więc plac budowy pozostaje czysty. Dzięki temu inwestor oszczędza na kosztach wywozu, nie musi również dokumentować utylizacji zbędnego urobku gruntu. Podczas obserwacji procesu instalacji na danej działce monitorowany jest poziom i jakość posadowienia, tak aby mieć pewność, że fundamenty będą trwałe. Żelbetowe pale prefabrykowane wykonane są z wysokiej jakości materiałów, co potwierdzają certyfikaty i aprobaty.

Jeśli zastanawiacie się Państwo jaka technologia fundamentowania będzie dla Was najlepsza zarówno pod względem stabilności i wytrzymałości jak i pod względem ekonomicznym, zachęcamy do kontaktu z naszymi ekspertami w biurach regionalnych w całej Polsce. Otrzymacie tam Państwo kompleksowe wsparcie w wyborze fundamentu oraz rzetelną wycenę robót.

Zapraszamy do kontaktu:

Anna Semeniyuk

Regionalny Dyrektor Sprzedaży

+48 661 660 451

ase@aarsleff.pl

www.aarsleff.pl

AARSLEFF

Historyczny pokoszarowy budynek – estetyczną chlubą miasta

Zabytki uczą cierpliwości

Już na wstępie prac wyzwaniem była rozbiórka. Potem odbudowa i zachowanie zabytkowego charakteru budynku. Ostrożnie i cierpliwie. Tak prowadzi się prace z takimi obiektami. Dzięki inżynierom Działdowo może szczycić się piękną nową inwestycją.

Gmina-Miasto Działdowo podjęła działania w celu zachowania pamięci o miejscu z tak trudną przeszłością. Jest ono niemyim świadkiem bogatej i niekiedy tragicznej historii miasta i regionu

Budynek ma wysoką wartość historyczną i martyrologiczną. Od początku powstania (ok. 1886 r.), jako jeden z obiektów budowanego wówczas kompleksu koszarowego, kilkakrotnie zmieniał swoje przeznaczenie. Do drugiej wojny światowej pełnił funkcję mieszkalną dla żołnierzy szeregowych najpierw wojska pruskiego, a po odzyskaniu niepodległości, wojska polskiego. Z chwilą wybuchu wojny hitlerowcy założyli tu obóz KL Soldau, w którym zginęło kilkadziesiąt tysięcy osób. W kilka dni po wyzwoleniu przemianowany został przez Sowietów na nakazowo-rozdzielczy obóz NKWD. Aż do 1990 r. kilkakrotnie zmieniał swoje przeznaczenie. Mieścili się w nim m.in.: Wojskowa Komisja Uzupełnień, archiwum miejskie, mieszkania, hurtownie, zakłady produkcyjno-usługowe. W roku 2001 budynek został przekazany Działdowskiemu Centrum Caritas w celu utworzenia w tym miejscu hospicjum.

Obiekt w 2005 r. został wpisany do Rejestru Zabytków. Na przełomie lat 2011-2012 Caritas oddał budynek i Gmina-Miasto ponownie stała się jego właścicielem. Obiekt przez wiele lat popadał w ruinę: dachy, część ścian szkieletowych oraz stropy drewniane uległy znacznej degradacji (częściowemu zawaleniu). W 2012 i 2015 r. sporządzone zostały dwie ekspertyzy wskazujące jednoznacznie na katastrofalny stan

W roku 2024 podjęto decyzję o zmianie przeznaczenia budynku i zaproponowano utworzenie w nim obok funkcji upamiętniającej ofiary byłego obozu, jednostkę organizacyjną Gminy-Miasto – Centrum Usług Społecznych

obiekту. W 2016 r. wykonane zostały stratygraficzne badania konserwatorskie, a w roku 2018 zlecono wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej na przebudowę budynku dawnego obozu wraz ze zmianą sposobu użytkowania.

24 kwietnia 2019 r. Gmina-Miasto Działdowo uzyskała pozwolenie na przebudowę. Wynikła ona z konieczności zabezpieczenia zabytku oraz potrzeby jego rewitalizacji.

Zakres inwestycji (do tej pory) objął trzy etapy:

– I etap – roboty zabezpieczające i rewaloryzacja budynku pokoszarowego w celu nadania mu nowych funkcji społecznych. Wykonano prace związane z zabezpieczeniem substancji zabytkowej obiektu, rozebrano elementy budynku, których nie udało się zachować, ale przede wszystkim zabezpieczono te, które były w stanie zadawalającym.

– II etap – roboty zabezpieczające i rewaloryzacja budynku w celu nadania mu nowych funkcji. Wykonano roboty odtworzeniowe, polegające na: rozebraniu w piwnicach wtórnych posadzek

oraz przywróceniu pierwotnego poziomu ich posadowienia, wzmocnieniu przez podbicie i uzupełnienie fundamentów i ścian fundamentowych, wybrukowanie części ścian nośnych oraz kominów wentylacyjnych z pustaków

Inwestor:
Gmina-Miasto Działdowo

Projekt architektoniczny:
arch. Andrzej Tołkin
i arch. Katarzyna Mazur

Generalny wykonawca:
Firma Budowlana
Piotr Rutyna z Gródek
(gm. Płońsk)

Kierownik budowy:
Piotr Rutyna

Kierownik prac
konserwatorskich
i restauratorskich ze
strony wykonawcy:
Danuta Pestka-Bajer

Inspektor nadzoru
Inwestorskiego:
Janina Bancewicz

ceramicznych. Wykonane zostały również żelbetowe ściany części środkowej oraz elementy konstrukcyjne budynku, stropy między kondygnacjami, konstrukcje i pokrycie dachów łącznie z obróbkami, klapami oddymiającymi, świetlikami dachowymi i wylazami dachowymi w częściach skrajnych budynku.

– III etap. W ramach tego etapu wykonana została konstrukcja stalowa z dachem części środkowej budynku (Ogród pamięci), docieplono ściany zewnętrzne z odtworzeniem pierwotnego układu szachulcowego na elewacjach, zamontowana została zewnętrzna stolarka okienna i drzwiowa oraz fasada aluminiowa samonośna. Renowacji poddane zostały zachowane mury zewnętrzne, wykonana została izolacja ścian fundamentowych (przepona) za pomocą iniekcji poziomych. Doprowadzono wszystkie sieci zewnętrzne i rozprowadzono niezbędne przyłącza do budynku. Wykonane zostało kompleksowe zagospodarowanie terenu: nowe ogrodzenie całej nieruchomości z bramami i furtkami, murowana wiata śmietnikowa, drogi dojazdowe, chodniki, miejsca postojowe, oświetlenie terenu. Odtworzona została także aleja historyczna.

Jeszcze kilka słów, jak wygląda budynek, dla wyobrażenia skali inwestycji. Kondygnacje nadziemne części budynku od strony ul. Grunwaldzkiej dostosowane i przeznaczone zostaną na potrzeby CUS. Kondygnacja podziemna stanowić będzie Izbę pamięci ofiar obozów: hitlerowskiego KL Soldau i sowieckiego nakazowo-rozdzielczego

NKWD. Część środkową stanowi wysokie na dwie kondygnacje pomieszczenie mające pełnić funkcję Ogrodu pamięci ofiar obozów. Część od ul. Chopina to dwukondygnacyjne pomieszczenie mające pełnić funkcję kaplicy/auli z pomieszczeniem pomocniczym. Pozostałe pomieszczenia, podziemne i nadziemne zaadaptowane zostaną na potrzeby CUS.

Skrajne części budynku mają trzy kondygnacje nadziemne i podziemną, część środkowa pierwotnie dwukondygnacyjna, obecnie ma jedną wysokość bez podpiwniczenia. Powierzchnia użytkowa części CUS: 1419,83 m², powierzchnia użytkowa części przeznaczonej na miejsce pamięci: 1386,40 m².

Jak przebiegała budowa pytam Piotra Rutynę, kierownika budowy:

– Wyzwaniem, już na wstępie prac, była rozbiórka – mówi. – Remontowany pokoszarowy budynek podtrzymywany był dwiema kłatkami schodowymi, które były wykonane z cegieł, ze stopniami schodowymi kamiennymi osadzonymi w ścianach. Do klatek i pomiędzy były dobudowane trzy bryły budynku. Dwie o ścianach zewnętrznych, wykonanych w technologii szachulcowej, a właściwie muru pruskiego (konstrukcja drewniana wypełniona cegłami), które w całości były przeznaczone do rozbiórki, a jedna o ścianach zewnętrznych ceglanych, wymagających jedynie renowacji. Trudność polegała na rozebraniu i nie zniszczeniu klatek schodowych i stropów nad częściami podpiwniczonymi. Poza tym, zgodnie z zaleceniami konserwatorskimi, musieliśmy wykonać

zabezpieczenie ściany szczytowej na czas rozbiórki i ponownej odbudowy. Udało się, doszliśmy do etapu, od którego moglibyśmy budynek odbudowywać.

Zmiana sposobu użytkowania polegała na zmianie konstrukcyjnej odbudowywanego budynku. Miał spełniać obowiązujące normy, a jednocześnie zachować charakter historyczny.

Ściany nośne, przeważającej większości były zaprojektowane jako ściany trójwarstwowe z porothermu i żelbetu. Stropy były układane w systemie Teriva.

– Sporym wyzwaniem był strop nad pomieszczeniem kaplicy wykonany na wysokości ok. 7 m, podwieszony pod ściany żelbetowe, które były wykonane po stropie – kontynuuje kierownik. – Z trudniejszych rzeczy było także podbicie fundamentów pod wszystkimi ścianami nośnymi i odbudowa zewnętrznej warstwy ściany trójwarstwowej w systemie muru pruskiego, nawiązując do charakteru i kolorystyki wcześniej rozebranych ścian. Następnym wyzwaniem było wykonanie i montaż stolarki drewnianej okiennej i drzwiowej, która została wykonana w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków z Olsztyna.

Do zakończenia inwestycji pozostały roboty wewnętrzne i wykończeniowe, na które potrzebna jest kwota co najmniej 20 mln zł. Miasto Działdowo nie ustaje w staraniach o fundusze zewnętrzne, aby wykończony obiekt mógł służyć kolejnym pokoleniom.

BARBARA KLEM

ZDJĘCIA Z ARCHIWUM INWESTORA

I WYKONAWCY

Budowa ściany żelbetowej

Montaż konstrukcji szachulcowych na ścianach żelbetowych

Legalizacja obiektów budowlanych powstałych przed 1995 r.

Wyzwania prawne, praktyczne i orzecznicze

Legalizacja obiektów budowlanych powstałych przed 1995 r. jest jednym z najczęściej pojawiających się problemów w praktyce prawa budowlanego w Polsce. Wynika to z faktu, że w okresie PRL oraz w latach transformacji ustrojowej obowiązywały inne przepisy niż obecnie, a obowiązki dotyczące dokumentacji były mniej restrykcyjne.

Właściciele i zarządcy takich budynków często nie posiadają kompletu dokumentów potwierdzających legalność inwestycji, co rodzi trudności podczas kontroli, sprzedaży nieruchomości czy ubiegania się o pozwolenia na przebudowę. Niniejszy artykuł omawia szczegółowo kontekst prawny, procedury legalizacyjne, orzecznictwo sądów administracyjnych oraz praktyczne aspekty związane z legalizacją obiektów budowlanych sprzed 1995 r.

Przepisy sprzed 1995 r. Przed wejściem w życie ustawy Prawo budowlane z 7 lipca 1994 r., która zaczęła obowiązywać od 1 stycznia 1995 r., inwestycje budowlane regulowała ustawa z 24 października 1974 r. o prawie budowlanym. W tamtym czasie nie istniał obowiązek archiwizowania dokumentacji projektowej przez inwestorów ani właścicieli. Organy administracji przechowywały pozwolenia na budowę zazwyczaj przez 5 lat, po czym dokumentacja mogła być niszczone. W praktyce oznaczało to, że po latach trudno było odtworzyć historię budowy danego obiektu.

Nowe obowiązki po 1995 r. Przełom nastąpił z wejściem w życie nowego Prawa budowlanego. Od 1 stycznia 1995 r. właściciele i zarządcy obiektów mają obowiązek przechowywania dokumentacji budowlanej przez cały okres użytkowania obiektu (art. 63 ust. 1 pr. bud.). Wprowadzono także szczegółowe procedury legalizacyjne, w tym uproszczoną legalizację dla obiektów powstałych ponad 20 lat temu. Przepisy te miały na celu uporządkowanie stanu prawnego nieruchomości i zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników.

Samowola budowlana – definicja i konsekwencje. Próżno szukać definicji legalnej samowoli budowlanej. Zgodnie z orzecznictwem samowola budowlana to wykonanie robót budowlanych

bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia. Jednakże w polskim prawie nie funkcjonuje domniemanie samowoli budowlanej – brak dokumentacji nie jest automatycznie równoznaczny z nielegalnością obiektu. To organ nadzoru budowlanego musi wykazać, że budynek powstał bez wymaganych zezwoleń.

Brak dokumentacji – co to oznacza? Brak dokumentacji budowlanej dla obiektów sprzed 1995 r. jest zjawiskiem powszechnym. Wynika to z faktu, że prawo nie nakładało obowiązku jej przechowywania na właścicieli. Zmiany ustrojowe, likwidacja przedsiębiorstw państwowych i przekształcenia własnościowe przyczyniły się do utraty wielu archiwalnych dokumentów. W praktyce właściciele często nie są w stanie przedstawić pozwolenia na budowę ani projektu budowlanego. Jednak, jak podkreślają sądy administracyjne, brak dokumentacji nie jest dowodem na samowolę budowlaną. Legalność budynku można wykazać innymi środkami dowodowymi, np. zeznaniami świadków, zdjęciami, starymi mapami czy dokumentami podatkowymi.

Uproszczona legalizacja – szansa dla starych budynków. W 2020 r. wprowadzono do Prawa budowlanego uproszczoną procedurę legalizacyjną (art. 49f i 53a pr. bud.), która dotyczy obiektów wybudowanych co najmniej 20 lat temu. Warunki legalizacji to:

- zgodność obiektu z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub decyzją o warunkach zabudowy,
- spełnienie wymagań technicznych,
- brak zagrożenia dla życia lub mienia.

Postępowanie wszczynane jest na wniosek właściciela lub zarządcy. Organ nadzoru budowlanego nie pobiera opłaty legalizacyjnej, a jeśli warunki są spełnione, wydaje decyzję legalizacyjną, która nadaje obiektowi status zgodnego

z prawem. To rozwiązanie ma na celu uporządkowanie stanu prawnego starszych nieruchomości i umożliwienie ich dalszego użytkowania lub modernizacji.

Orzecznictwo sądów administracyjnych. Sądy administracyjne wielokrotnie podkreślały, że:

- Brak dokumentacji nie jest równoznaczny z samowolą budowlaną (wyrok NSA z 16.01.2013 r., II OSK 1705/11).
- Obowiązek przechowywania dokumentacji istnieje dopiero od 1 stycznia 1995 r. (wyroki NSA z 22.06.2020 r., II OSK 102/20 oraz 29.09.2020 r., II OSK 1465/20).
- W przypadku braku dowodów organ powinien umorzyć postępowanie, a nie domniemywać nielegalności (art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego).
- Legalizacja powinna być rozpatrywana według przepisów obowiązujących w chwili wszczęcia postępowania (wyrok NSA z 9.01.2024 r., II OSK 1409/21).

Które przepisy stosować do starych budynków? W praktyce pojawia się pytanie, czy do legalizacji obiektów sprzed 1995 r. stosować przepisy obowiązujące w chwili budowy, czy aktualne regulacje. Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje, że należy stosować przepisy obowiązujące w chwili wszczęcia postępowania legalizacyjnego. Takie podejście zapewnia bezpieczeństwo prawne właścicieli i chroni ich przed negatywnymi skutkami zmian prawa.

Praktyka organów nadzoru budowlanego. Organy nadzoru budowlanego mają obowiązek podejmowania działań z urzędu w celu zwalczania samowoli budowlanych. Jednak w przypadku obiektów sprzed 1995 r., gdy nie ma dokumentacji i jednoznacznych dowodów na nielegalność, organy powinny

wykazać się szczególną starannością. W sytuacji, gdy nie jest możliwe ustalenie stanu faktycznego, postępowanie powinno zostać umorzone jako bezprzedmiotowe, a nie wymuszać na właścicielu złożenie wniosku o legalizację uproszczoną. Właściciele nie mogą być obciążani obowiązkiem przechowywania dokumentacji, której prawo nie wymagało w chwili powstania obiektu.

Odpowiedzialność właścicieli i zarządców. Właściciele obiektów powstałych przed 1995 r. nie byli prawnie zobowiązani do przechowywania dokumentacji budowlanej. W związku z tym nie można wymagać od nich przedstawienia takich dokumentów, zwłaszcza gdy organy nadzoru również nie dysponują kompletną dokumentacją. Wymuszanie na właścicielach przyznania się do samowoli budowlanej bez jednoznacznych dowodów jest sprzeczne z zasadami państwa prawa i może naruszać ich prawa majątkowe.

Przykładowe sytuacje z praktyki. W praktyce często spotyka się sytuacje, gdy właściciel starego domu lub budynku gospodarczego nie posiada żadnych dokumentów budowlanych. Podczas sprzedaży nieruchomości, remontu czy rozbudowy pojawia się problem – potencjalny nabywca lub urzędnik żąda

okazania pozwolenia na budowę. W takich przypadkach warto zebrać wszelkie możliwe dowody potwierdzające długoletnie użytkowanie obiektu, np. rachunki za media, zdjęcia, zeznania sąsiadów czy wpisy w księdze wieczystej. W razie wszczęcia postępowania przez organ nadzoru budowlanego, należy powołać się na orzecznictwo sądów administracyjnych i domagać się umorzenia postępowania w przypadku braku dowodów na nielegalność budynku.

Znaczenie legalizacji dla właścicieli. Legalizacja obiektu budowlanego to nie tylko kwestia zgodności z przepisami, ale także bezpieczeństwa prawnego właściciela. Zalegalizowany budynek można bez przeszkód sprzedać, wynająć, ubezpieczyć czy rozbudować. Brak legalizacji może skutkować problemami przy ubieganiu się o kredyt hipoteczny, uzyskaniu pozwolenia na rozbudowę lub modernizację, a nawet nakazem rozbioru w przypadku stwierdzenia samowoli budowlanej.

Podsumowanie i wnioski. Legalizacja obiektów budowlanych powstałych przed 1995 r. to proces wymagający uwzględnienia specyfiki historycznej, prawnej oraz praktycznej. Kluczowe wnioski płynące z analizy przepisów i orzecznictwa to:

- Brak dokumentacji budowlanej dla obiektów sprzed 1995 r. nie jest jednoznaczny z samowolą budowlaną.

- Organy nadzoru budowlanego muszą wykazać nielegalność obiektu na podstawie dowodów, a nie domniemań.

- W przypadku braku dowodów postępowanie powinno zostać umorzone jako bezprzedmiotowe.

- Legalizacja samowoli budowlanej odbywa się na podstawie przepisów obowiązujących w chwili wszczęcia postępowania.

- Właściciele i zarządcy nie mogą być obciążani obowiązkiem przechowywania dokumentacji, której prawo nie wymagało w chwili powstania obiektu.

- Procedura uproszczonej legalizacji stanowi narzędzie do zalegalizowania starszych samowoli, ale wymaga spełnienia określonych warunków.

Przyjęcie powyższych zasad sprzyja stabilności prawa budowlanego, ochronie praw majątkowych obywateli oraz prawidłowemu funkcjonowaniu nadzoru budowlanego. Legalizacja starych obiektów budowlanych jest możliwa, ale wymaga znajomości przepisów, orzecznictwa oraz odpowiedniego podejścia ze strony organów administracji.

PAWEŁ R. ROJCZYK

W programie spotkania przewidziano sesję plenarną, dotyczącą tematyki najnowszych trendów w dydaktyce i badaniach naukowych, nawiązywanie współpracy pomiędzy uczelniami. Pamiątkowe zdjęcie dziekanów. Fot. Politechnika Poznańska

Dr hab. inż. prof. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego Dariusz Popielarczyk – dziekan Wydziału Geoinżynierii UW-M w Olsztynie, dr hab. inż. prof. UW-M Urszula Filipkowska – prodziekan ds kształcenia, dr inż. Jacek Zabielski – prodziekan ds rozwoju UW-M i jednocześnie przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej W-MOIIIB oraz Mariusz Dobrzeński – prezes PIIB i członek Okręgowej rady W-MOIIIB. To „nasza”

reprezentacja na Ogólnopolskim zjeździe dziekanów kierunków budownictwo i transport, organizowanym przez Wydział Inżynierii Lądowej i Transportu Politechniki Poznańskiej oraz Fundację na Rzecz Rozwoju Politechniki Poznańskiej. Wydarzenie odbywało się od 20 do 23 maja 2025 r. Zjazd zgromadził przedstawicieli uczelni technicznych z całej Polski.

OPRAC. BK

Wzmacnianie podłoża gruntowego metodą Jet Grouting

Kiedy podłoga „ucieka”

Wzmacnianie podłoża gruntowego to kluczowy element zapewnienia stabilności budynku i jego odporności na różnorodne obciążenia. Jedną z nowoczesnych i skutecznych metod poprawy nośności gruntów jest technologia znana też jako iniekcja strumieniowa. Polega ona na wprowadzeniu do gruntu specjalnego zaczynu cementowego lub z żywicy polimerowych pod wysokim ciśnieniem.

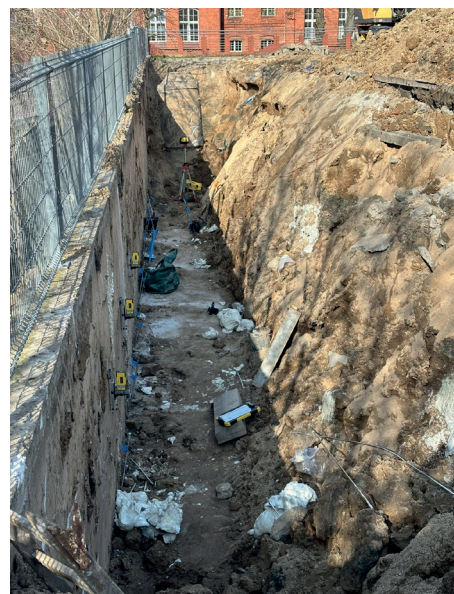
Wzmacnianie podłoża gruntowego to kluczowy element zapewnienia stabilności budynku i jego odporności na różnorodne obciążenia. Jedną z nowoczesnych i skutecznych metod poprawy nośności gruntów jest technologia znana też jako iniekcja strumieniowa. Polega ona na wprowadzeniu do gruntu specjalnego zaczynu cementowego lub z żywicy polimerowych pod wysokim ciśnieniem.

Polimery takie jak poliuretan czy żywice epoksydowe są znane ze swojej wysokiej wytrzymałości, elastyczności i odporności na czynniki chemiczne oraz wodę. W praktyce oznacza to zwiększenie nośności wzmocnionego gruntu.

Właściwości te wykorzystano przy wzmocnieniu gruntu nasypowego, na którym została posadowiona ściana oporowa płytowo-kątowa o wysokości ok. 4,5 m – sytuacja terenu zespołu obiektów sportowych z basenem przy ul. Mariańskiej w Olsztynie. Ściana ta zabezpiecza skarpę przy miejscach parkingowych od strony ul. Lengowskiego. Niewłaściwie wykonana podbudowa

Zakładanie lanc do iniekcji na tle spękanej ścianie oporowej od wewnątrz

Zakładanie lanc do iniekcji w gruncie pod stopą ściany oporowej

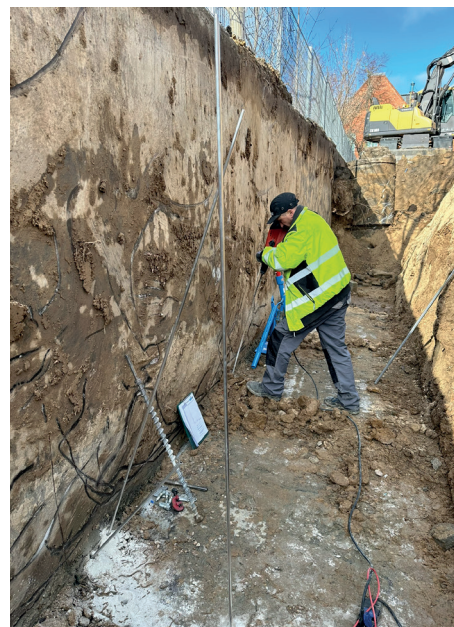
z gruntów zasypowych różnego pochodzenia (często śmieciowego) pod stopę ściany fundamentowej oraz ścięcie połączenia wpustu kanalizacji deszczowej do studni betonowej spowodowało osiadanie gruntu w trakcie zagęszczania, co później doprowadziło do przemieszczenia ściany oporowej. Efektem takiego wykonania robót oraz 17-letniej eksploatacji obiektu była awaria ściany oporowej i kanalizacji deszczowej. Kanalizację należało przełożyć na nową – na odcinku ok. 17 m, a ścianę oporową na długości ok. 40 m – wzmocnić. Różnica przemieszczeń w miejscu dyktacji koron ścian wynosiła ok. 3 cm.

W trakcie oględzin i analizy, wykonanych dodatkowo badań geologicznych, lokalizujących zasięg gruntów nasypowych zdecydowano się na wzmocnienie podłoża z zastosowaniem iniekcji z żywicy polimerowej. Technologia ta, w porównaniu do użycia cementów szybkosprawnych, pozwala na wykonanie „czystej roboty” bez dodatkowych konieczności gromadzenia płuczek i jej wywozu – jak to ma miejsce przy zastosowaniu innych metod, a także skraca

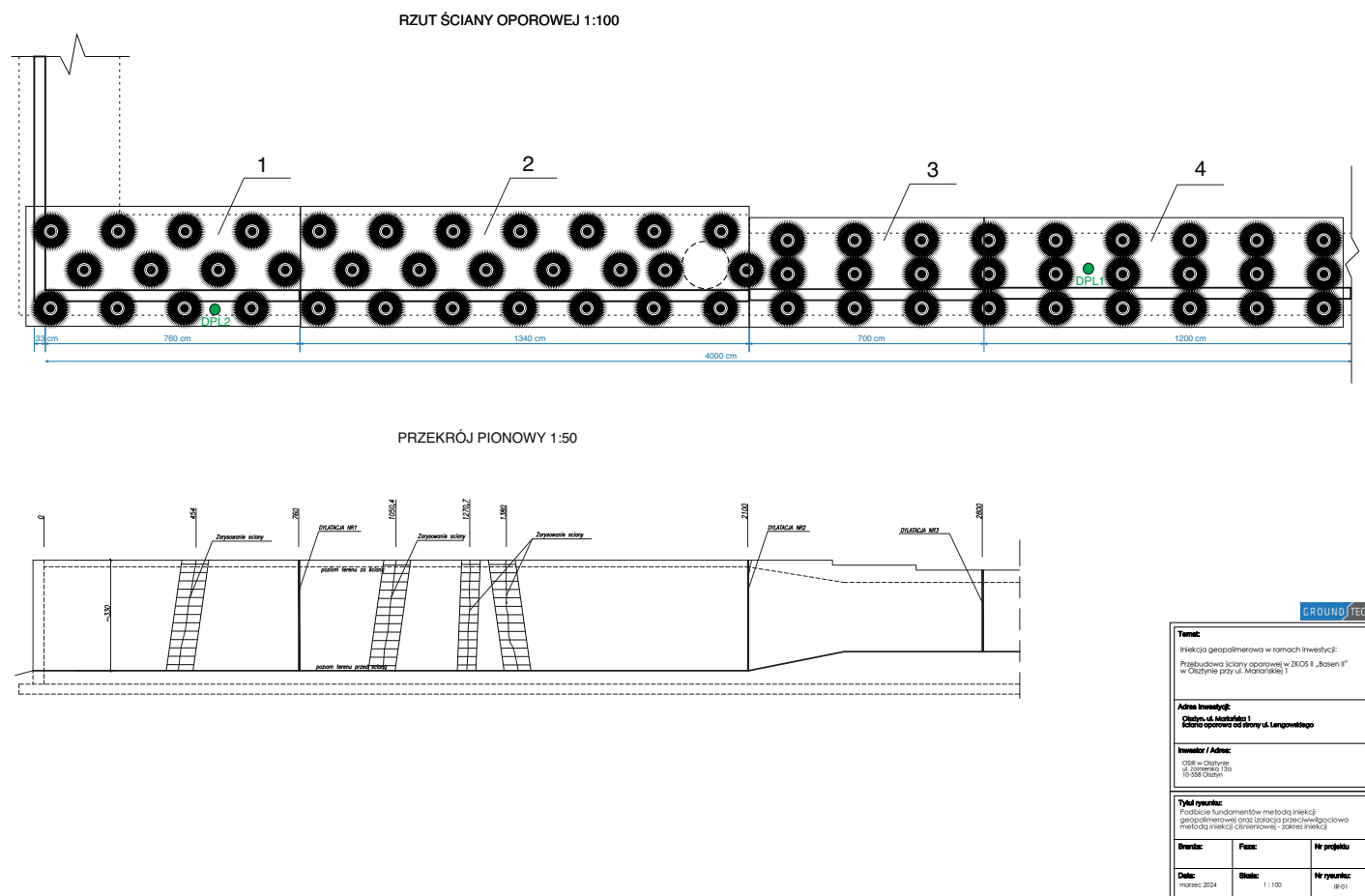
czas wykonania. Głębokość wzmocnienia gruntu pod stopą płyty wynosiła w najgłębszym miejscu 2,2 m i na 40 m długości schodziła do zera. Stan projektowy z całościowym zakresem wzmocnień i lokalizacją kanalizacji deszczowej pokazują rysunki nr 1 i 2.

Przejsię pnia drzewa przez dylatację ściany oporowej

Stanowiska pomiarowe podczas wzmacniania podłoża

Rys. 3. Rozmieszczenie miejsc aplikacji wzmocnień polimerami i szycia pękniętych ścian

zamontowane były mierniki niwelatora laserowego będzie wielkość 3-5 mm. W trakcie prac wzmacniających podłoże, żywica była podawana pod ciśnieniem stałym oscylującym pomiędzy 120-130 barów przy założeniu osiągnięcia oporu jednostkowego podłoża na poziomie $q_{fn}=180\text{kPa}$.

Prowadzona kontrola przemieszczeń pionowych płyty niwelatorem laserowym miała na celu złapanie momentu wypełnienia luźnej struktury gruntu pod stopą płyty oraz niedopuszczenie do większych jej przemieszczeń pionowych. Mogłoby to bowiem skutkować, w najgorszym momencie, wywołaniem

dodatkowych rozwarstwień ściany spowodowanych tymi przemieszczeniami. Założono, że należy przerwać podawanie mieszanki żywicznej przy osiągnięciu podbicia stopu, co jest sygnalizowane na niwelatorze podniesieniem jej o ok. 3mm. Ponieważ sterowanie dozowaniem było ręczne, więc i czas reakcji na wyłączenie pistoletu dozującego mieszankę żywiczno-cementową był różny, dlatego założono widełkową wielkość podniesienia płyty zaczynem. Przy pełnej i ciągłej kontroli powyższych przemieszczeń udało się zachować zakładaną wcześniej tolerancję przemieszczeń.

Ponieważ wcześniejsze przemieszczenia ściany oporowej w obu płaszczyznach na skutek jej posadowienia na nasypach były znaczne, ściana pionowa oraz stopa płyty miały w wielu miejscach pęknięcia na całej swojej szerokości. Zachodziła więc konieczność dodatkowego „zszycia” tych elementów. Wykonano je przy użyciu prętów kwadratowych 6/6 mm z włókna węglowego wtapianego w nacięcia poziome o długości po 50-60 cm w obie strony od rysy pionowej ściany na głębokość ok. 4 cm.

INŻ. PAWEŁ MATERNA,
CZŁONEK W-MOIB, PRACOWNIA USŁUG
PROJEKTOWYCH OLSZTYN

„Inżynier Warmii i Mazur”
Informator wydawany przez
Warmińsko-Mazurską Okręgową Izbę
Inżynierów Budownictwa.
Nakład: e-wydanie – 4050
wersja „papierowa” – 200 egz.
Redaktor naczelny: Barbara Klem.

Rada Programowa:
Jarosław Kukliński – przewodniczący,
Marek Lasmanowicz,
Andrzej Kierdelewicz, Marta Kulikowska,
Dariusz Stecki i Maja Targońska.

Wydawca:

ul. Bema 11 lok. 80
15-369 Białystok

Reklama:
Joanna Sawicka
tel. 662 234 788,

Justyna Radziszewska
tel. 500 123 174,

Sebastian Rutkowski
tel. 503 039 455

ATRA

producent **PROTEKT**

Przemysłowy hełm ochronny wentylowany z uchylnym integralnym wizjerem

ATRA 50V

Made
in Poland

✓ **dedykowane
pracom na wysokości**

EN 397:2012+A1:2012

✓ **Odporność
na uderzenie**

✓ **Testowany
w bardzo niskiej
temperaturze (-30°C)**

✓ **Lekka i wytrzymała
konstrukcja z tworzywa
ABS; waga 460 g**

**uchylny
integralny
wizjer**

Dostępne kolory

biały

żółty

czarny

zielony HV

WWW.PROTEKT.PL

PROTEKT

ADRES REJESTROWY - PROTEKT Grzegorz Łaszkiewicz Spółka z o.o., ul. Starorudzka 9, 93-403 Łódź

BIURO / DZIAŁ HANDLOWY - ul. Skromna 6, 93-405 Łódź, tel. +48 42 29-29-500, handlowy@protekt.com.pl, fax: +48 42 680-20-93

MAGAZYN - ul. Gombrowicza 6, 93-405 Łódź

GROW
WITH US

2000 - 2025
25 LAT

ZAWSZE
CZYSZTEJ ENERGII

in

f

energika

POLSKA FIRMA TECHNOLOGICZNA

www.energika.pl

